Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B**

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 185/2010 НА КОМИСИЯТА

от 4 март 2010 година

за установяване на подробни мерки за прилагането на общите основни стандарти за сигурност във въздухоплаването

(текст от значение за ЕИП)

(ОВ L 55, 5.3.2010 г., стр. 1)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Регламент (ЕС) № 357/2010 на Комисията от 23 април 2010 година	L 105	10	27.4.2010 г.
►**M2**	Регламент (ЕС) № 358/2010 на Комисията от 23 април 2010 година	L 105	12	27.4.2010 г.
►**M3**	Регламент (ЕС) № 573/2010 на Комисията от 30 юни 2010 година	L 166	1	1.7.2010 г.
►**M4**	Регламент (ЕС) № 983/2010 на Комисията от 3 ноември 2010 година	L 286	1	4.11.2010 г.
►**M5**	Регламент (ЕС) № 334/2011 на Комисията от 7 април 2011 година	L 94	12	8.4.2011 г.
►**M6**	Регламент за изпълнение (ЕС) № 859/2011 на Комисията от 25 август 2011 година	L 220	9	26.8.2011 г.
►**M7**	Регламент за изпълнение (ЕС) № 1087/2011 на Комисията от 27 октомври 2011 година	L 281	12	28.10.2011 г.
►**M8**	Регламент за изпълнение (ЕС) № 1147/2011 на Комисията от 11 ноември 2011 година	L 294	7	12.11.2011 г.

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 185/2010 НА КОМИСИЯТА

от 4 март 2010 година

за установяване на подробни мерки за прилагането на общите основни стандарти за сигурност във въздухоплаването

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 300/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 г. относно общите правила в областта на сигурността на гражданското въздухоплаване и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2320/2002 ([1]), и по-специално член 4, параграф 3 от него,

като има предвид, че:

(1) В съответствие с член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 300/2008 Комисията следва да приеме подробни мерки за прилагането на общите основни стандарти, посочени в член 4, параграф 1, и общи мерки, допълващи общите основни стандарти, предвидени в член 4, параграф 2 от посочения регламент.

(2) Ако те включват поверителни мерки за сигурност, тези мерки следва да бъдат разглеждани като класифицирана информация на ЕС по смисъла на Решение 2001/844/ЕО, ЕОВС, Евратом на Комисията от 29 ноември 2001 г. за изменение на нейния процедурен правилник ([2]), както е предвидено в член 18, буква а) от Регламент (ЕО) № 300/2008, и поради това следва да не се публикуват. Тези мерки следва да бъдат приемани поотделно чрез решения, чиито адресати са държавите-членки.

(3) Регламент (ЕО) № 300/2008 се прилага изцяло от датата, определена в правилата за прилагане, приети в съответствие с процедурата, посочена в член 4, параграфи 2 и 3 от посочения регламент, но не по-късно от 29 април 2010 г. Поради това настоящият регламент следва да се прилага от 29 април 2010 г., за да бъде хармонизирано прилагането на Регламент (ЕО) № 300/2008 с това на актовете по неговото прилагане.

(4) Методите, включително технологиите, за откриване на течни експлозиви се развиват с течение на времето. В съответствие с технологичното развитие и натрупания оперативен опит както на общностно, така и на световно равнище при необходимост Комисията ще прави предложения с оглед преразглеждане на технологичните и оперативните разпоредби относно проверката на течности, аерозоли и гелове.

(5) Поради това Регламент (ЕО) № 1217/2003 на Комисията от 4 юли 2003 г. за определяне на общи спецификации за национални програми за контрол на качеството на сигурността на гражданското въздухоплаване ([3]), Регламент (ЕО) № 1486/2003 на Комисията от 22 август 2003 г. относно постановяване на процедури за извършване на инспекции

([1]) ОВ L 97, 9.4.2008 г., стр. 72.
([2]) ОВ L 317, 3.12.2001 г., стр. 1.
([3]) ОВ L 169, 8.7.2003 г., стр. 44.

▼B

от Комисията в областта на сигурността на гражданското въздухоплаване ([1]), Регламент (ЕО) № 1138/2004 на Комисията от 21 юни 2004 г. за установяване на общо определение за критични части в зоните за сигурност на летищата ([2]) и Регламент (ЕО) № 820/2008 на Комисията от 8 август 2008 г. за установяване на допълнителни мерки за прилагането на общите основни стандарти за сигурност във въздухоплаването ([3]), всички, които прилагат Регламент (ЕО) № 2320/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно създаване на общи правила за сигурността на гражданското въздухоплаване ([4]), следва да бъдат отменени.

(6) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета по сигурност на гражданското въздухоплаване, създаден по силата на член 19, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 300/2008,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Цел

С настоящия регламент се установяват подробни мерки за прилагането на общи основни стандарти за защита на гражданското въздухоплаване от актове на незаконна намеса, които пораждат рискове за сигурността на гражданското въздухоплаване, както и общи мерки, допълващи общите основни стандарти.

Член 2

Правила за прилагане

1. Мерките, посочени в член 1, са определени в приложението.

2. В съответствие с член 10, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 300/2008 настоящият регламент се отразява по подходящ начин в националните програми за сигурност на гражданското въздухоплаване.

Член 3

Отмяна

Регламенти (ЕО) № 1217/2003, (ЕО) № 1486/2003, (ЕО) № 1138/2004 и (ЕО) № 820/2008 се отменят, считано от 29 април 2010 г.

Член 4

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 29 април 2010 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

([1]) ОВ L 213, 23.8.2003 г., стр. 3.
([2]) ОВ L 221, 22.6.2004 г., стр. 6.
([3]) ОВ L 221, 19.8.2008 г., стр. 8.
([4]) ОВ L 355, 30.12.2002 г., стр. 1.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ

1. **СИГУРНОСТ НА ЛЕТИЩАТА**

1.0. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

1.0.1. Освен ако е посочено друго, органът, летищният оператор, въздушният превозвач или субектът, носещ отговорност съгласно националната програма за сигурност на гражданското въздухоплаване, както е посочено в член 10 от Регламент (ЕО) № 300/2008, гарантират прилагането на предвидените в настоящата глава мерки.

1.0.2. По смисъла на настоящата глава за част от летището се считат всяко въздухоплавателно средство, автобус, товарна количка или друго средство за транспорт или пътнически ръкав.

По смисъла на настоящата глава „защитен багаж“ означава проверен чрез съответната техника регистриран багаж при заминаване, който е физически обезопасен срещу поставяне вътре в него на каквито и да било предмети.

1.0.3. Без да се засягат критериите за предоставяне на дерогации, посочени в Регламент (ЕО) № 272/2009, компетентният орган може да позволи специални процедури за сигурност или освобождаване във връзка със защитата и сигурността на зоните на съоръженията за излитане и кацане на летищата в дните, когато не са планирани повече от осем заминаващи полета, при условие че във всеки един момент на не повече от едно въздухоплавателно средство се товарят или разтоварват товари или се качват или слизат пътници в рамките на критичните части в зоните с ограничен достъп на летищата или на летище, което попада извън обхвата на точка 1.1.3.

1.1. ИЗИСКВАНИЯ ЗА ПЛАНИРАНЕ НА ЛЕТИЩАТА

1.1.1. **Прегради**

1.1.1.1. Преградите между охраняемите граници, съоръженията за излитане и кацане, зоните с ограничен достъп, критичните части и, където това е приложимо, демаркираните зони, трябва да са ясно разпознаваеми на всяко летище с цел прилагане на подходящите мерки за сигурност във всяка от посочените зони.

1.1.1.2. Преградите между охраняемите граници и съоръженията за излитане и кацане да са физическо препятствие, което се вижда добре от всички и което не позволява влизането на лица без разрешение.

1.1.2. **Зони с ограничен достъп**

1.1.2.1. Зоните с ограничен достъп включват поне следното:

а) част от летището, до която имат достъп проверените заминаващи пътници; и

б) част от летището, през която след проверка може да преминава регистрираният багаж при заминаване или в която той може да се намира, ако този багаж не е защитен; и

в) част от летището, предназначена за паркиране на въздухоплавателни средства, в които се качват пътници или се товарят товари.

1.1.2.2. Част от летището се разглежда като зона с ограничен достъп поне за времето, през което се извършват посочените в точка 1.1.2.1 дейности.

При определяне на зона с ограничен достъп се извършва претърсване за сигурност на частите, които е възможно да са били обект на нерегламентиран достъп непосредствено преди определянето на подобна зона, така че да може в приемлива степен да се гарантира, че тя не съдържа каквито и да са забранени предмети. Това условие се счита за изпълнено за въздухоплавателните средства, които се подлагат на претърсване за сигурност.

▼B

1.1.2.3. Когато има вероятност лица без разрешение да са имали достъп до зони с ограничен достъп, при първа възможност се извършва претърсване за сигурност на всички части, които е възможно да са били обект на нерегламентиран достъп, така че да може да се гарантира в приемлива степен, че те не съдържат каквито и да са забранени предмети. Това условие се счита за изпълнено за въздухоплавателните средства, които се подлагат на претърсване за сигурност.

1.1.3. **Критични части на зоните с ограничен достъп**

1.1.3.1. Критични части се определят на летища, където над 40 лица притежават пропуски за лица, даващи им право на достъп до зони с ограничен достъп.

1.1.3.2. Критичните части включват поне следното:

а) всички части от летището, до които имат достъп проверените заминаващи пътници; и

б) всички части от летището, през които след проверка може да преминава регистрираният багаж при заминаване или в които той може да се намира, ако този багаж не е защитен.

Част от летището се разглежда като критична поне за времето, през което се извършват посочените в буква а) или б) дейности.

1.1.3.3. При определяне на критична част се извършва претърсване за сигурност на частите, които е възможно да са били обект на нерегламентиран достъп непосредствено преди определянето на подобна част, така че да може да се гарантира в приемлива степен, че тя не съдържа каквито и да са забранени предмети. Това условие се счита за изпълнено за въздухоплавателните средства, които се подлагат на претърсване за сигурност.

1.1.3.4. Когато има вероятност непроверени лица да са имали достъп до критични части, при първа възможност се извършва претърсване за сигурност на всички части, които е възможно да са били обект на нерегламентиран достъп, така че да може да се гарантира в приемлива степен, че те не съдържат каквито и да са забранени предмети.

Това условие се счита за изпълнено за въздухоплавателните средства, които се подлагат на претърсване или проверка за сигурност.

Това условие не се прилага, когато лицата, посочени в точки 1.3.2 и 4.1.1.7, са имали достъп до посочените части.

Лицата, които пристигат от трети държави, различни от изброените в притурка 4-Б, се считат за непроверени лица.

1.2. КОНТРОЛ НА ДОСТЪПА

1.2.1. **Достъп до съоръженията за излитане и кацане**

1.2.1.1. Достъпът до съоръженията за излитане и кацане може да бъде разрешен само на лица и превозни средства, които имат основателна причина да се намират там.

1.2.1.2. За да бъде допуснато до съоръженията за излитане и кацане, всяко лице трябва да носи със себе си разрешително.

1.2.1.3. За да бъде допуснато до съоръженията за излитане и кацане, всяко превозно средство трябва да притежава пропуск.

1.2.1.4. Лицата, намиращи се при съоръженията за излитане и кацане, при поискване представят за проверка своето разрешително.

▼B

1.2.2. **Достъп до зоните с ограничен достъп**

1.2.2.1. Достъпът до зоните с ограничен достъп може да бъде разрешен само на лица и превозни средства, които имат основателна причина да се намират там.

1.2.2.2. За да бъде допуснато до зоните с ограничен достъп, всяко лице представя едно от следните разрешителни:

а) валидна бордна карта или равностоен на нея документ; или

б) валидна идентификационна карта на член от екипажа; или

в) валиден пропуск за лице; или

г) валидна идентификационна карта на компетентния национален орган; или

д) валидна идентификационна карта на органа на реда, която е призната от компетентния национален орган.

1.2.2.3. За да бъде допуснато до зоните с ограничен достъп, всяко превозно средство трябва да притежава валиден пропуск.

1.2.2.4. Посочените в точка 1.2.2.2, буква а) бордна карта или равностоен на нея документ се проверяват преди предоставяне на достъп на дадено лице до зони с ограничен достъп, така че да може да се гарантира в приемлива степен, че те са валидни.

Посочената в точка 1.2.2.2, букви б)—д) карта се проверява преди предоставяне на достъп на дадено лице до зони с ограничен достъп, така че да може да се гарантира в приемлива степен, че тя е валидна и е издадена на същото лице.

1.2.2.5. С цел да се предотврати неразрешеният достъп до зони с ограничен достъп, зоните за достъп се контролират посредством:

а) електронна система, която пропуска само по едно лице; или

б) лица, оправомощени да упражняват контрол на достъпа.

1.2.2.6. Пропускът на превозното средство се проверява, преди да му бъде предоставен достъп до зони с ограничен достъп, така че да може да се гарантира, че той е валиден и е издаден за същото превозно средство.

1.2.2.7. Достъпът до зони с ограничен достъп е предмет и на допълнителните разпоредби, предвидени в отделно решение на Комисията.

1.2.3. **Изисквания към идентификационните карти на член от екипажа на Общността и пропуски за лица**

1.2.3.1. Идентификационна карта на член от екипажа, назначен от въздушен превозвач от Общността, както и пропуски за лица може да бъдат издавани единствено на лица, които имат оперативна необходимост от това и които са преминали успешно цялостната проверка съгласно точка 11.1.3.

1.2.3.2. Идентификационни карти на член от екипажа и пропуски за лица се издават за срок, който не надвишава пет години.

1.2.3.3. Пропуск/идентификационна карта на лице, което не е преминало цялостната проверка, незабавно се отнема.

1.2.3.4. Пропускът за лице/идентификационната карта се носи на видно място поне когато притежателят ѝ се намира в зоните с ограничен достъп.

Лице, което не показва своята карта/своя пропуск в зоните с ограничен достъп, различни от зоните, в които се придвижват пътници, се подлага на нарочна проверка от лицата, отговарящи за прилагането на точка 1.5.1, буква в), и където това е уместно, за него се съобщава.

▼B

1.2.3.5. Пропускът/идентификационната карта се връща незабавно на издаващия орган:

а) при поискване от страна на издаващия орган; или

б) при прекратяване на трудовото правоотношение; или

в) при смяна на работодателя; или

г) при промяна в необходимостта от достъп до зоните, за които е издадено разрешителното; или

д) при изтичане на срока на валидност на картата; или

е) при отнемане на картата.

1.2.3.6. Издаващият орган се уведомява незабавно при загуба, кражба или невръщане на пропуска/идентификационната карта.

1.2.3.7. Електронната карта незабавно се дезактивира след нейното връщане, изтичане на срока на валидност, отнемане или съобщение за загуба, кражба или невръщане.

1.2.3.8. Идентификационните карти на член от екипажа на Общността и пропуските за лица са предмет и на допълнителните разпоредби, предвидени в отделно решение на Комисията.

1.2.4. **Допълнителни изисквания към идентификационните карти на член от екипажа на Общността**

1.2.4.1. Върху идентификационната карта на член от екипажа, работещ за въздушен превозвач от Общността, е посочено следното:

а) името и снимката на притежателя; и

б) името на въздушния превозвач; и

в) думата „crew“ (екипаж) на английски език, което трябва да се приложи най-късно 5 години след влизането в сила на настоящия регламент; и

г) датата на изтичане на срока на валидност, което трябва да се приложи най-късно 5 години след влизането в сила на настоящия регламент.

1.2.5. **Допълнителни изисквания към пропуските за лица**

1.2.5.1. Върху пропуските за лица е посочено следното:

а) името и снимката на притежателя; и

б) името на работодателя на притежателя на картата, освен когато тази информация е електронно програмирана; и

в) името на издаващия орган или на летището; и

г) зоните, за които притежателят получава разрешение за достъп; и

д) датата на изтичане на срока на валидност, освен когато тази информация е електронно програмирана.

Имената и зоните на достъп могат да бъдат заменени от равностойна идентификация.

1.2.5.2. С цел да се предотврати злоупотребата с пропуски за лица се изгражда система, така че да може да се гарантира в приемлива степен, че опитите за използване на пропуски, които са били изгубени, откраднати или не са били върнати, се разкриват. При разкриване на подобни опити се предприемат подходящи действия.

1.2.6. **Изисквания към пропуските за превозни средства**

1.2.6.1. Пропуск за превозно средство се издава единствено при установяване на оперативна необходимост.

▼B

1.2.6.2. Пропускът за превозно средство се отнася за конкретно превозно средство и върху него е посочено следното:

а) зоните, за които то получава разрешение за достъп; и

б) датата на изтичане на срока на валидност.

Не е необходимо електронните пропуски за превозни средства да показват зоните, за които превозното средство има разрешение за достъп, нито датата на изтичане на срока на валидност, при условие че тази информация може да бъде прочетена и проверена по електронен път, преди да бъде предоставен достъп до зоните с ограничен достъп.

1.2.6.3. Електронният пропуск за превозно средство се прикрепя към превозното средство по начин, който гарантира, че той не може да бъде прехвърлен на друго такова.

1.2.6.4. Пропускът за превозно средство се поставя на видно място, когато превозното средство се намира върху съоръженията за излитане и кацане.

1.2.6.5. Пропускът за превозно средство се връща незабавно на издаващия орган:

а) при поискване от страна на издаващия орган; или

б) когато превозното средство вече не се използва за достъп до съоръженията за излитане и кацане; или

в) при изтичане на срока на валидност на пропуска, освен ако той се дезактивира автоматично.

1.2.6.6. Издаващият орган се уведомява незабавно при загуба, кражба или невръщане на пропуска за превозно средство.

1.2.6.7. Електронният пропуск за превозно средство незабавно се дезактивира след неговото връщане, изтичане на срока на валидност или съобщение за загуба, кражба или невръщане.

1.2.6.8. С цел да се предотврати злоупотребата с пропуски за превозни средства се изгражда система, така че да може да се гарантира в приемлива степен, че опитите за използване на пропуски за превозни средства, които са били изгубени, откраднати или не са били върнати, се разкриват. При разкриване на подобни опити се предприемат подходящи действия.

1.2.7. **Достъп с придружител**

1.2.7.1. Членове на екипажа, които не притежават валиден пропуск, се придружават винаги когато се намират в зони с ограничен достъп, различни от:

а) зони, в които могат да се придвижват пътници; и

б) зони в непосредствена близост до въздухоплавателните средства, с които те са пристигнали или с които ще отпътуват; и

в) зони, определени за екипажи.

1.2.7.2. По изключение дадено лице може да бъде освободено от изискванията по точка 1.2.5.1 и задълженията за извършване на цялостна проверка, при условие че то е придружавано винаги когато се намира в зони с ограничен достъп.

1.2.7.3. Придружителят:

а) притежава валиден пропуск, както е посочено в точка 1.2.2.2, буква в), г) или д); и

б) е оправомощен да придружава лица в зоните с ограничен достъп; и

▼B

в) непрекъснато наблюдава пряко придружаваните лица; и

г) може да гарантира в приемлива степен, че придружаваните лица не нарушават сигурността.

1.2.7.4. Дадено превозно средство може да бъде освободено от изискванията по точка 1.2.6, при условие че то е придружавано винаги когато се намира в зоните на съоръженията за излитане и кацане.

1.2.8. **Други видове освобождаване**

Другите видове освобождаване са предмет на разпоредбите, предвидени в отделно решение на Комисията.

1.3. ПРОВЕРКА НА ЛИЦАТА, КОИТО НЕ СА ПЪТНИЦИ, И НА ПРЕНАСЯНИТЕ ВЕЩИ

1.3.1. **Проверка на лица, които не са пътници, и на пренасяните вещи**

1.3.1.1. Проверката на лица, които не са пътници, и на пренасяните вещи се извършва по същия начин, както съответно за пътниците и за ръчния багаж.

1.3.1.2. Точки 4.1.1.1—4.1.1.6 и 4.1.1.8 се прилагат по отношение на проверката на лица, които не са пътници.

1.3.1.3. Точки 4.1.2.1—4.1.2.9 и 4.1.2.12 се прилагат по отношение на проверката на вещи, пренасяни от лица, които не са пътници.

1.3.1.4. Предметите, изброени в притурка 4-В, могат да бъдат пренасяни само ако лицето има право да прави това с цел изпълнение на задачи, които са от съществено значение за функционирането на летищните съоръжения или на въздухоплавателните средства, или за изпълнение на задължения по време на полет.

1.3.1.5. Когато лица, които не са пътници, и пренасяните вещи трябва да бъдат подлагани на постоянни случайни проверки, тяхната честота се определя от компетентния орган въз основа на оценка на риска.

1.3.1.6. Проверката на лица, които не са пътници, и на пренасяните вещи е предмет и на допълнителните разпоредби, предвидени в отделно решение на Комисията.

1.3.2. **Освобождаване и специални процедури за проверка**

1.3.2.1. Поради обективни причини компетентният орган може да позволи лица, които не са пътници, да бъдат освободени от проверка или да бъдат подложени на специални процедури за проверка, при условие че те са придружени от лице, оправомощено да придружава лица съгласно точка 1.2.7.3.

1.3.2.2. Проверените лица, които не са пътници и които временно напускат критичните части, може да бъдат освободени от проверка при завръщането си, при условие че те са били под непрекъснато наблюдение от страна на оправомощените лица, така че да може да се гарантира в приемлива степен, че те няма да внесат забранени предмети в посочените критични части.

1.3.2.3. Освобождаването и специалните процедури за проверка са предмет и на допълнителните разпоредби, предвидени в отделно решение на Комисията.

1.4. ПРОВЕРКА НА ПРЕВОЗНИТЕ СРЕДСТВА

1.4.1. **Превозни средства, които навлизат в критични части**

1.4.1.1. Всички превозни средства се проверяват, преди да навлязат в критичните части. Те трябва да бъдат защитени от незаконна намеса от момента на проверката до навлизането им в критичните части.

▼B

1.4.1.2. Водачът и пътниците от превозното средство трябва да не са в него по време на проверката. От тях се изисква да изнесат за проверка личните си вещи от превозното средство.

1.4.1.3. Трябва да се разработи методика, за да бъде гарантиран случайният характер на подбора на зони, които трябва да бъдат проверени.

1.4.1.4. Превозните средства, които навлизат в критични части, са предмет и на допълнителните разпоредби, предвидени в отделно решение на Комисията.

1.4.2. **Превозни средства, навлизащи в зони с ограничен достъп, които не са критични части**

1.4.2.1. Водачът и пътниците от превозното средство трябва да не са в него по време на проверката. От тях се изисква да изнесат за проверка личните си вещи от превозното средство.

1.4.2.2. Трябва да се разработи методика, за да бъде гарантиран случайният характер на подбора на превозните средства и зоните, които трябва да бъдат проверени.

1.4.2.3. Превозните средства, които навлизат в зони с ограничен достъп, които не са критични части, са предмет и на допълнителните разпоредби, предвидени в отделно решение на Комисията.

1.4.3. **Методи за проверка**

1.4.3.1. Ръчното претърсване включва щателна ръчна проверка на избраните зони, както и на съдържанието, така че да може да се гарантира в приемлива степен, че в тях няма забранени предмети.

1.4.3.2. Следните методи могат да бъдат използвани само като допълнително средство за проверка:

а) кучета за откриване на експлозив; и

б) оборудване за откриване на следи от експлозив (ОСЕ).

1.4.3.3. Методите за проверка са предмет и на допълнителните разпоредби, предвидени в отделно решение на Комисията.

1.4.4. **Освобождаване и специални процедури за проверка**

1.4.4.1. Поради обективни причини компетентният орган може да позволи превозни средства да бъдат освободени от проверка или да бъдат подложени на специални процедури за проверка, при условие че те са придружени от лице, оправомощено да извършва това съгласно точка 1.2.7.3.

1.4.4.2. Освобождаването и специалните процедури за проверка са предмет и на допълнителните разпоредби, предвидени в отделно решение на Комисията.

1.5. НАБЛЮДЕНИЕ, ПАТРУЛИРАНЕ И ДРУГИ ВИДОВЕ ФИЗИЧЕСКИ КОНТРОЛ

1.5.1. Наблюдение или патрулиране се извършва с цел проследяване на:

а) преградите между охраняемите граници, съоръженията за излитане и кацане, зоните с ограничен достъп, критичните части и, където това е приложимо, демаркираните зони; и

б) зоните на терминала и в близост до него, които са на свободен достъп, включително паркингите и пътищата; и

в) показването и валидността на пропуските/идентификационните карти на лицата в зоните с ограничен достъп, различни от тези, в които се придвижват пътници; и

г) показването и валидността на пропуските за превозните средства, когато те се намират върху съоръженията за излитане и кацане; и

▼B

д) регистрирания багаж, товари и поща, както и стоките, предназначени за полета, и поща и материали на въздушния превозвач, намиращи се в критичните части в очакване да бъдат натоварени на борда.

1.5.2. Честотата и начинът за извършване на наблюдение и патрулиране се определят въз основа на оценка на риска, направена от компетентния орган, който е взел предвид:

а) големината на летището, включително броя и вида на дейностите; и

б) разположението на летището, по-специално взаимовръзките между отделните зони на летището; и

в) възможностите и ограниченията на начина за извършване на наблюдение и патрулиране.

Частите от оценката на риска, които засягат честотата и начина за извършване на наблюдение и патрулиране, могат да бъдат предоставени писмено при поискване с цел осъществяване на мониторинг за съответствие.

1.5.3. Наблюдението и патрулирането трябва да не следват предсказуем модел. Валидността на пропуските/идентификационните карти се проверява на случаен принцип.

1.5.4. Вземат се мерки за възпрепятстване преминаването на нарушители през пунктовете за проверка за сигурност, а ако все пак това се случи — своевременно да бъдат разгледани и отстранени нарушенията и последствията от тях.

2. **ДЕМАРКИРАНИ ЗОНИ НА ЛЕТИЩАТА**

Няма разпоредби в настоящия регламент.

3. **СИГУРНОСТ НА ВЪЗДУХОПЛАВАТЕЛНИТЕ СРЕДСТВА**

3.0. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

3.0.1. Освен ако е предвидено друго, въздушният превозвач гарантира прилагането на предвидените в настоящата глава мерки по отношение на своите въздухоплавателни средства.

3.0.2. В притурка 3-Б са изброени трети държави, в които прилаганите стандарти за сигурност по отношение на сигурността на въздухоплавателните средства са признати за равностойни на общите основни стандарти.

3.0.3. Не е необходимо въздухоплавателните средства да бъдат подлагани на проверки за сигурност. Те се подлагат на претърсване за сигурност на въздухоплавателното средство в съответствие с точка 3.1.

3.0.4. При поискване летищният оператор уведомява въздушния превозвач дали негово въздухоплавателно средство се намира в критична част. Когато това не е ясно, се приема, че въздухоплавателното средство се намира в част, която не е критична.

3.0.5. Когато дадена зона вече не се счита за критична част поради промяна в статута по отношение на сигурността, летището информира засегнатите превозвачи.

3.1. ПРЕТЪРСВАНЕ ЗА СИГУРНОСТ НА ВЪЗДУХОПЛАВАТЕЛНИТЕ СРЕДСТВА

3.1.1. **Кога се извършва претърсване за сигурност на въздухоплавателните средства**

3.1.1.1. Въздухоплавателните средства се подлагат на претърсване за сигурност винаги когато има основание да се счита, че в тях може да са проникнали лица без разрешение за достъп.

▼B

3.1.1.2. Претърсването за сигурност на въздухоплавателните средства се състои в проверка на определени зони в тях съгласно отделно решение на Комисията.

3.1.1.3. Когато едно въздухоплавателно средство навлиза в критична част след пристигане от трета държава, която не е посочена в притурка 3-Б, то трябва да се подложи на претърсване за сигурност по всяко време след слизането на пътниците и/или разтоварването на товарния отсек.

3.1.1.4. Въздухоплавателно средство, което пристига от държава-членка, през която е преминало транзитно след пристигане от трета държава, която не е посочена в притурка 3-Б, се счита за въздухоплавателно средство, пристигащо от трета държава.

3.1.1.5. Моментът за извършване на претърсване за сигурност на въздухоплавателните средства е предмет и на допълнителните разпоредби, предвидени в отделно решение на Комисията.

3.1.2. **Как се извършва претърсване за сигурност на въздухоплавателните средства**

Начинът за извършване на претърсване за сигурност на въздухоплавателните средства е предмет и на допълнителните разпоредби, предвидени в отделно решение на Комисията.

3.1.3. **Информация относно претърсването за сигурност на въздухоплавателните средства**

Следната информация относно претърсването за сигурност на заминаващо въздухоплавателно средство се записва и съхранява на място извън въздухоплавателното средство за времетраенето на полета или за 24 часа, ако този период е по-дълъг:

— номер на полета, и

— местоназначение, и

— отправно летище на предишния полет, и

— индикация дали е завършено претърсването за сигурност на въздухоплавателното средство.

Когато е извършено претърсване за сигурност на въздухоплавателното средство, информацията трябва да включва и следното:

— дата и час на завършване на претърсването за сигурност на въздухоплавателното средство, и

— име и подпис на лицето, което отговаря за извършването на претърсване за сигурност на въздухоплавателното средство.

3.2. ЗАЩИТА НА ВЪЗДУХОПЛАВАТЕЛНОТО СРЕДСТВО

3.2.1. **Защита на въздухоплавателното средство — общи положения**

3.2.1.1. Независимо от това в коя част на летището е паркирано въздухоплавателното средство, то трябва да бъде защитено срещу неразрешен достъп посредством:

а) незабавна нарочна проверка на лицата, които се опитват да влязат без разрешение; или

б) затваряне на външните врати. Когато въздухоплавателното средство се намира в критична част, външните врати, които не са достъпни от земята, се считат за затворени, при условие че помощните средства за осигуряване на достъп са отстранени и са поставени на достатъчно разстояние от въздухоплавателното средство, така че достъпът да бъде възпрепятстван в достатъчна степен; или

в) наличие на електронни средства, които веднага регистрират случаи на неразрешен достъп.

▼B

3.2.1.2. Точка 3.2.1.1 не се прилага за въздухоплавателни средства, паркирани в хангар, който е заключен или защитен по друг начин срещу неразрешен достъп.

3.2.2. **Допълнителна защита за въздухоплавателни средства със затворени външни изходи, намиращи се в част, която не е критична**

3.2.2.1. Когато външните врати са затворени и въздухоплавателното средство се намира в част, която не е критична, всички външни врати:

а) са без помощни средства за осигуряване на достъп; или

б) са запечатани; или

в) са заключени; или

г) се наблюдават.

Буква а) не се прилага за вратите, които са достъпни от земята.

3.2.2.2. Когато помощните средства за осигуряване на достъп са отстранени от вратите, които не са достъпни от земята, те се поставят на такова разстояние от въздухоплавателното средство, че достъпът да бъде възпрепятстван в достатъчна степен.

3.2.2.3. Когато външните врати са заключени, само лицата, за които съществува оперативна необходимост, могат да отключват тези врати.

3.2.2.4. Когато външните врати са подложени на наблюдение, последното гарантира, че случаите на неразрешен достъп биват регистрирани веднага.

3.2.2.5. Защитата на въздухоплавателни средства със затворени външни врати, намиращи се в част, която не е критична, са предмет и на допълнителните разпоредби, предвидени в отделно решение на Комисията.

ПРИТУРКА 3-А

ПРЕТЪРСВАНЕ ЗА СИГУРНОСТ НА ВЪЗДУХОПЛАВАТЕЛНИТЕ СРЕДСТВА

Подробни разпоредби за извършване на претърсване за сигурност на въздухоплавателните средства се съдържат в отделно решение на Комисията.

ПРИТУРКА 3-Б

СИГУРНОСТ НА ВЪЗДУХОПЛАВАТЕЛНИТЕ СРЕДСТВА

ТРЕТИ ДЪРЖАВИ, В КОИТО ПРИЛАГАНИТЕ СТАНДАРТИ ЗА СИГУРНОСТ СА ПРИЗНАТИ ЗА РАВНОСТОЙНИ НА ОБЩИТЕ ОСНОВНИ СТАНДАРТИ

По отношение на сигурността на въздухоплавателните средства, в следните трети държави прилаганите стандарти за сигурност са признати за равностойни на общите основни стандарти:

▼M4

Съединени американски щати

Комисията уведомява незабавно компетентните органи на държавите-членки, ако разполага с информация, която посочва, че стандартите за сигурност, прилагани от трета държава със значително отражение върху общото ниво на сигурност във въздухоплаването в Съюза, вече не са равностойни на общите основни стандарти на Съюза.

Компетентните органи на държавите-членки биват уведомени незабавно, когато Комисията разполага с информация относно действия, включително компенсаторни мерки, която потвърждава, че равностойността на съответните стандарти за сигурност, прилагани от третата държава, е възстановена.

▼B

4. ПЪТНИЦИ И РЪЧЕН БАГАЖ

4.0. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

4.0.1. Освен ако е посочено друго, органът, летищният оператор, въздушният превозвач или субектът, носещ отговорност съгласно националната програма за сигурност на гражданското въздухоплаване, както е посочено в член 10 от Регламент (ЕО) № 300/2008, гарантират прилагането на предвидените в настоящата глава мерки.

4.0.2. В притурка 4-Б са изброени трети държави, в които прилаганите стандарти за сигурност по отношение на пътници и ръчен багаж са признати за равностойни на общите основни стандарти.

4.0.3. Пътниците, пристигащи от държава-членка, и техният ръчен багаж в случаите, когато въздухоплавателното средство е преминало транзитно през въпросната държава-членка след пристигане от трета държава, невключена в притурка 4-Б, се считат за пътници и ръчен багаж, които пристигат от трета държава, освен ако има потвърждение, че същите пътници и техният ръчен багаж са били проверени в посочената държава-членка.

▼M2

4.0.4. За целите на настоящото приложение:

а) „течности, аерозоли и гелове (ТАГ)“ включват пасти, лосиони, течни/твърди смеси и съдържанието на контейнери под налягане като пасти за зъби, гелове за коса, напитки, супи, сиропи, парфюми, пяна за бръснене и други артикули с подобна консистенция;

б) „специален, позволяващ проверка на целостта плик (STEB)“ е плик, който отговаря на препоръчителните насоки за контрол на сигурността на Международната организация за гражданско въздухоплаване.

▼B

4.1. ПРОВЕРКА НА ПЪТНИЦИТЕ И РЪЧНИЯ БАГАЖ

4.1.1. **Проверка на пътници**

▼M8

4.1.1.1. Преди проверката, палтата и якетата на пътниците се събличат и се проверяват като ръчен багаж. Проверяващият може да поиска от пътника да съблече още дрехи, ако е необходимо.

4.1.1.2. Пътниците се проверяват посредством:

а) ръчно претърсване; или

б) стационарни метал-детектори (WTMD); или

в) кучета за откриване на експлозиви (EDD) в съчетание с буква а); или

г) скенери за целите на сигурността, който не използва йонизиращо лъчение.

Когато проверяващият не може да определи дали пътникът носи забранени предмети, на пътника се отказва достъп до зоните с ограничен достъп или той преминава повторна проверка, за да се убеди проверяващият, че той не носи забранени предмети.

▼B

4.1.1.3. Ръчното претърсване се извършва така, че да може да се гарантира в приемлива степен, че лицето не носи забранени предмети.

4.1.1.4. Когато рамковите метал-детектори (WTMD) сигнализират за нарушение, трябва да се отстрани причината за това.

4.1.1.5. Ръчни метал-детектори (HHMD) могат да бъдат използвани само като допълнително средство за проверка. Те не могат да заместят изискването за извършване на ръчно претърсване.

▼B

4.1.1.6. Когато е дадено разрешение за превоз на живо животно в пътническата кабина на въздухоплавателното средство, то преминава проверка като пътник или като ръчен багаж.

4.1.1.7. Компетентният орган може да определи категории пътници, които по обективни причини трябва да са предмет на специални процедури за проверка или да бъдат освободени от проверка. За определените категории се информира Комисията.

4.1.1.8. Проверката на пътници е предмет и на допълнителните разпоредби, предвидени в отделно решение на Комисията.

▼M3

4.1.1.9 Кучета за откриване на експлозиви (EDD) могат да бъдат използвани само като допълнително средство за проверка.

▼M8

4.1.1.10. Когато скенер за целите на сигурността с проверяващо лице, съгласно посоченото в точка 12.11.1, втори параграф, се използва за проверка на пътници, трябва да се спазват следните минимални условия:

а) скенерите за целите на сигурността да не съхраняват, запазват, копират, отпечатват или извличат изображения. Но всяко изображение, генерирано по време на проверката, може да бъде запазено толкова време, колкото е необходимо на проверяващото лице, за да го анализира, и то трябва да бъде заличено веднага след като на пътника се разреши да продължи. Неразрешеният достъп до изображението и неговото използване са забранени и трябва да бъдат предотвратявани.

б) проверяващото лице, анализиращо изображението, трябва да е на отделено място, така че той/тя да не може да вижда проверявания пътник;

в) в отделеното място, където се анализира изображението, не се допускат никакви технически устройства, способни да съхраняват, копират, фотографират или по друг начин да записват изображения;

г) изображението не се свързва с никакви данни относно проверяваното лице и неговата/нейната самоличност остава анонимна;

д) пътникът може да поиска изображението на неговото/нейното тяло да бъде анализирано от проверяващо лице с избран от него/нея пол;

е) изображението трябва да е размазано или затъмнено, за да се предотврати разпознаването на лицето на пътника.

Букви а) и г) се прилагат и за скенери за целите на сигурността с функция за автоматично откриване на опасности.

Пътниците имат право да откажат проверка със скенер за целите на сигурността. В такъв случай пътникът се проверява по алтернативен метод, включително поне с ръчно претърсване в съответствие с притурка 4-A към Решение (2010)774 на Комисията. Когато скенерът за целите на сигурността издаде алармен сигнал, трябва да се отстрани причината за това.

Преди проверката със скенер за целите на сигурността, пътникът трябва да бъде информиран за използваната технология, условията, свързани с неговото използване, и възможността да откаже проверка със скенер за целите на сигурността.

▼B

4.1.2. **Проверка на ръчния багаж**

4.1.2.1. Преди проверка преносимите компютри и други големи електрически уреди се изваждат от ръчния багаж и се проверяват отделно.

4.1.2.2. Преди проверка ТАГ се изваждат от ръчния багаж и се проверяват отделно, освен ако с оборудването за проверка на ръчния багаж могат да се проверяват няколко затворени контейнера ТАГ в багажа.

▼B

Когато ТАГ са извадени от ръчния багаж, пътникът представя:

а) всички ТАГ в отделни контейнери с максимална вместимост от 100 милилитра или равностойна в прозрачен найлонов плик, който може да се отваря и затваря, с максимална вместимост от 1 литър, при условие че съдържанието на найлоновия плик се побира свободно в него, а пликът е напълно затворен; и

б) други ТАГ отделно.

4.1.2.3. Ръчният багаж се проверява посредством:

а) ръчно претърсване; или

б) рентгеново оборудване; или

в) системи за откриване на експлозив (EDS);

▼M3

г) кучета за откриване на експлозиви (EDD) в комбинация с буква а).

▼B

Когато проверяващият не може да определи дали в ръчния багаж има забранени предмети, багажът не се приема или той преминава повторна проверка, за да се убеди проверяващият, че в него няма забранени предмети.

4.1.2.4. Ръчното претърсване на ръчния багаж включва ръчна проверка на багажа, както и на неговото съдържание, така че да може да се гарантира в приемлива степен, че в него няма забранени предмети.

4.1.2.5. Ако се използва рентгеново оборудване или система за откриване на експлозив (EDS), проверяващият разглежда всяко изображение.

4.1.2.6. Ако се използва рентгеново оборудване или система за откриване на експлозив (EDS), причината за всички подадени от тях сигнали за нарушение трябва да бъде отстранена, така че да бъде убеден проверяващият в липсата на забранени предмети в зоните с ограничен достъп или на борда на въздухоплавателното средство.

4.1.2.7. Ако се използва рентгеново оборудване или система за откриване на експлозив (EDS), всеки предмет, чиято плътност понижава способността на проверяващия да анализира съдържанието на ръчния багаж, се изважда от багажа. Багажът се проверява отново, а предметът се проверява отделно като ръчен багаж.

4.1.2.8. Всеки багаж, за който е установено, че съдържа голям електрически уред, се проверява отново без съответния уред, като електрическият уред се проверява отделно.

4.1.2.9. Кучета за откриване на експлозив и оборудване за откриване на следи от експлозив (ETD) могат да бъдат използвани само като допълнително средство за проверка.

4.1.2.10. Компетентният орган може да определи категории ръчен багаж, които по обективни причини трябва да са предмет на специални процедури за проверка или да бъдат освободени от проверка. За определените категории се информира Комисията.

4.1.2.11. Компетентният орган може да разреши дипломатическия багаж да бъде освободен от проверка или да бъде предмет на специални процедури за сигурност, при условие че са спазени изискванията на Виенската конвенция за дипломатическите отношения.

4.1.2.12. Проверката на ръчния багаж е предмет и на допълнителните разпоредби, предвидени в отделно решение на Комисията.

4.1.3. **Проверка на течности, аерозоли и гелове (ТАГ)**

4.1.3.1. ТАГ се проверяват посредством:

а) рентгеново оборудване;

б) системи за откриване на експлозив (EDS);

▼B

в) оборудване за откриване на следи от експлозив (ETD);

г) химически индикаторни ленти; или

д) скенери за бутилирани течности.

4.1.3.2. Изпробване на вкус или върху кожата може да бъде прилагано само като допълнително средство за проверка.

4.1.3.3. Проверката на ТАГ е предмет и на допълнителните разпоредби, предвидени в отделно решение на Комисията.

▼M2

4.1.3.4. Носените от пътниците ТАГ могат да бъдат освободени от проверка, при следните обстоятелства:

а) ако са в отделни контейнери с максимална вместимост от 100 милилитра или равностойна в прозрачен найлонов плик, който може да се отваря и затваря, с максимална вместимост от 1 литър, при условие, че съдържанието на найлоновия плик се побира свободно в него, а пликът е напълно затворен; или

б) ако те ще бъдат използвани по време на пътуването и са необходими поради здравословни причини или заради специален хранителен режим, включително бебешка храна. Когато от пътника бъде поискано, той трябва да представи доказателство за характера на ТАГ, които ще бъдат освободени от проверка; или

в) ако те са придобити в зоната от страната на съоръженията за излитане и кацане след пункта за проверка на бордните карти от търговски обекти, спрямо които се прилагат одобрени процедури за сигурност като част от програмата за сигурност на летището, при условие че ТАГ са сложени в специален, позволяващ проверка на целостта плик (STEB), който съдържа видимо достатъчно доказателство, че покупката е извършена в зоната от страната на съоръженията за излитане и кацане на същото летище в същия ден; или

г) ако те са придобити в зоната с ограничен достъп от търговски обекти, спрямо които се прилагат одобрени процедури за сигурност като част от програмата за сигурност на летището; или

д) ако са придобити на друго летище в Съюза и при условие че ТАГ са сложени в специален, позволяващ проверка на целостта плик (STEB), който съдържа видимо достатъчно доказателство, че покупката е извършена в зоната от страната на съоръженията за излитане и кацане на същото летище в същия ден; или

е) ако са придобити на борда на въздухоплавателно средство на въздушен превозвач от Общността и при условие, че ТАГ са сложени в специален, позволяващ проверка на целостта плик (STEB), който съдържа видимо достатъчно доказателство, че покупката е извършена в зоната от страната на съоръженията за излитане и кацане на същото летище в същия ден; или

▼M5

ж) ако са придобити на летище в трета държава измежду изброените в притурка 4—Г, при условие че ТАГ са сложени в специален, позволяващ проверка на целостта плик (STEB), който съдържа видимо достатъчно доказателство, че покупката е извършена в зоната от страната на съоръженията за излитане и кацане на същото летище в рамките на предходните 36 часа. Срокът на предвидените в настоящата точка изключения изтича на 29 април 2013 г.

▼B

4.2. ЗАЩИТА НА ПЪТНИЦИТЕ И РЪЧНИЯ БАГАЖ

Защитата на пътниците и ръчния багаж е предмет на разпоредбите, предвидени в отделно решение на Комисията.

4.3. ПОТЕНЦИАЛНО ОПАСНИ ПЪТНИЦИ

4.3.1. Компетентният орган уведомява предварително писмено въздушния превозвач относно планове за качване на потенциално опасни пътници на борда на въздухоплавателно средство на въздушния превозвач.

▼B

4.3.2. В уведомлението се съдържа следната информация:

а) самоличност и пол на лицето; и

б) причина за превоз; и

в) име и звание на придружителите, ако има такива; и

г) оценка на риска от компетентния орган, включително причини за пътуване със или без придружител; и

д) предварително запазване на определени места, ако е необходимо; и

е) естество на наличните документи за пътуване.

Въздушният превозвач предоставя тази информация на командира на въздухоплавателното средство преди качването на пътниците на борда.

4.3.3. Компетентният орган гарантира, че лицата, задържани въз основа на законно разпореждане, винаги пътуват с придружител.

4.4. ЗАБРАНЕНИ ПРЕДМЕТИ

4.4.1. Забранено е пътниците да внасят в зоните с ограничен достъп или на борда на въздухоплавателните средства предметите, изброени в притурка 4-В.

4.4.2. Може да бъде направено освобождаване от точка 4.4.1, при условие че:

а) компетентният орган е издал разрешение за внасяне на предмета; и

б) въздушният превозвач е бил информиран за пътника и за пренасяния от него предмет преди качването на пътниците на борда; и

в) приложимите правила за безопасност са спазени.

Тогава тези предмети се поставят на борда на въздухоплавателното средство при спазване на изискванията за сигурност.

4.4.3. Въздушният превозвач гарантира, че пътниците са информирани относно забранените предмети, изброени в притурка 4-В, преди да е приключила регистрацията за полета.

ПРИТУРКА 4-А

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА РЪЧНО ПРЕТЪРСВАНЕ

Подробни разпоредби за извършване на ръчно претърсване се съдържат в отделно решение на Комисията.

ПРИТУРКА 4-Б

ПЪТНИЦИ И РЪЧЕН БАГАЖ

ТРЕТИ ДЪРЖАВИ, В КОИТО ПРИЛАГАНИТЕ СТАНДАРТИ ЗА СИГУРНОСТ СА ПРИЗНАТИ ЗА РАВНОСТОЙНИ НА ОБЩИТЕ ОСНОВНИ СТАНДАРТИ

По отношение на пътниците и ръчния багаж, в следните трети държави прилаганите стандарти за сигурност са признати за равностойни на общите основни стандарти:

▼M4

Съединени американски щати

Комисията уведомява незабавно компетентните органи на държавите-членки, ако разполага с информация, която посочва, че стандартите за сигурност, прилагани от трета държава със значително отражение върху общото ниво на сигурност във въздухоплаването в Съюза, вече не са равностойни на общите основни стандарти на Съюза.

▼M4

Компетентните органи на държавите-членки биват уведомени незабавно, когато Комисията разполага с информация относно действия, включително компенсаторни мерки, която потвърждава, че равностойността на съответните стандарти за сигурност, прилагани от третата държава, е възстановена.

▼B

ПРИТУРКА 4-B

ПЪТНИЦИ И РЪЧЕН БАГАЖ

СПИСЪК НА ЗАБРАНЕНИТЕ ПРЕДМЕТИ

Без да се засягат приложимите правила за безопасност, на пътниците се забранява да внасят следните предмети в зоните с ограничен достъп и на борда на въздухоплавателните средства:

а) *пушки, огнестрелни оръжия и други устройства, изстрелващи твърди предмети* — устройства, които могат или се предполага, че могат да бъдат използвани за причиняване на сериозни наранявания чрез изстрелване на твърди предмети, включително:

— всички видове огнестрелни оръжия, като пистолети, револвери, пушки, гладкоцевни пушки,

— огнестрелни оръжия играчки и модели и имитации на огнестрелни оръжия, които могат да бъдат объркани с истински оръжия,

— съставни части на огнестрелни оръжия с изключение на телескопични мерници,

— оръжия със сгъстен въздух и с въглероден двуокис, като въздушни пистолети и пушки, пистолети и пушки за стрелба със сачми, както и пистолети и пушки с топчета,

— сигнални и стартови пистолети,

— лъкове, арбалети и стрели,

— харпуни и копиевидни оръжия,

— прашки и катапулти;

б) *зашеметяващи устройства* — устройства, предназначени специално за зашеметяване или обездвижване, включително:

— устройства, които причиняват шок, като пистолети за зашеметяване, оръжия с куршуми с освобождаване на електрически заряд (тейзъри) и палки за зашеметяване,

— средства за зашеметяване и за убиване на животни,

— всякакви химични вещества, газове и спрейове, които причиняват обездвижване или зашеметяване, например газ „Мейс“, лютиви спрейове, сълзотворен газ, киселинни спрейове и спрейове против животни;

в) *предмети с остър връх или остър ръб* — предмети с остър връх или остър ръб, които могат да бъдат използвани за причиняване на сериозно нараняване, включително:

— предназначени за кълцане предмети, като брадви, брадвички и сатъри,

— пикели и чукчета за лед,

— бръснарски ножчета,

— резци,

— ножове с острие с дължина над 6 cm,

— ножици с остриета с дължина над 6 cm, измерена от точката на свързване на остриетата,

— предмети от екипировка за бойни изкуства с остър връх или остър ръб,

— шпаги и саби;

▼B

г) *работни инструменти* — инструменти, които могат да бъдат използвани за причиняване на сериозно нараняване или могат да застрашат безопасността на въздухоплавателното средство, включително:

— железни лостове,

— бормашини и свредла, включително преносими безшнурови акумулаторни бормашини,

— инструменти с острие или ос с дължина над 6 cm, които могат да бъдат използвани като оръжие, например отвертки и длета,

— триони, включително преносими безшнурови акумулаторни триони,

— поялни лампи,

— пистолети за болтове и пистолети за пирони;

д) *тъпи инструменти* — предмети, които могат да бъдат използвани за причиняване на сериозно нараняване при нанасяне на удар с тях, включително:

— бухалки за бейзбол и софтбол,

— стикове или палки, например полицейски палки и др.,

— екипировка за бойни изкуства;

е) *експлозиви и запалителни вещества и устройства* — експлозиви и запалителни вещества и устройства, които могат или се предполага, че могат да бъдат използвани за причиняване на сериозни наранявания или представляват заплаха за безопасността на въздухоплавателното средство, включително:

— боеприпаси,

— капсул-детонатори,

— детонатори и фитили,

— модели или имитации на взривни устройства,

— мини, гранати и други заредени с взривни вещества контейнери,

— фойерверки и други пиротехнически средства,

— димни бомби и патрони,

— динамит, барут и пластични взривни вещества.

▼M2

ПРИТУРКА 4—Г

Летище/летища, от което/които се извършват полети до летища в Съюза:

— **Канада:**

Всички международни летища

— **Република Хърватия:**

летище Dubrovnik (DBV)

летище Pula (PUY)

летище Rijeka (RJK)

летище Split (SPU)

летище Zadar (ZAD)

летище Zagreb (ZAG)

— **Малайзия:**

Международно летище Куала Лумпур (KUL)

— **Република Сингапур:**

летище Changi (SIN)

— **Съединени американски щати:**

Всички международни летища

▼B

5. **РЕГИСТРИРАН БАГАЖ**

5.0. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

5.0.1. Освен ако е посочено друго, органът, летищният оператор, въздушният превозвач или субектът, носещ отговорност съгласно националната програма за сигурност на гражданското въздухоплаване, както е посочено в член 10 от Регламент (ЕО) № 300/2008, гарантират прилагането на предвидените в настоящата глава мерки.

5.0.2. В притурка 5-А са изброени трети държави, в които прилаганите стандарти за сигурност по отношение на регистрирания багаж са признати за равностойни на общите основни стандарти.

5.0.3. Регистрираният багаж, пристигащ от държава-членка, когато въздухоплавателното средство е преминало транзитно през въпросната държава-членка след пристигане от трета държава, невключена в притурка 5-А, се счита за регистриран багаж, който пристига от трета държава, освен ако има потвърждение, че същият регистриран багаж е бил проверен в посочената държава-членка.

5.0.4. По смисъла на настоящата глава „защитен багаж“ означава проверен чрез съответната техника регистриран багаж при заминаване, който е физически защитен срещу поставяне вътре в него на каквито и да било предмети.

5.1. ПРОВЕРКА НА РЕГИСТРИРАНИЯ БАГАЖ

5.1.1. Следните методи, поотделно или в комбинация, се използват за проверка на регистрирания багаж:

а) ръчно претърсване; или

б) рентгеново оборудване; или

в) системи за откриване на експлозив (EDS); или

г) оборудване за откриване на следи от експлозив (ETD);

▼M3

д) кучета за откриване на експлозиви.

▼B

Когато проверяващият не може да определи дали в регистрирания багаж има забранени предмети, багажът не се приема или той преминава повторна проверка, за да се убеди проверяващият, че в него няма забранени предмети.

5.1.2. Ръчното претърсване включва щателна ръчна проверка на багажа, както и на цялото му съдържание, така че да може да се гарантира в приемлива степен, че в него няма забранени предмети.

5.1.3. Ако се използва рентгеново оборудване или система за откриване на експлозив (EDS), всеки предмет, чиято плътност понижава способността на проверяващия да анализира съдържанието на багажа, се подлага на друг метод за проверка.

5.1.4. Проверката чрез оборудване за откриване на следи от експлозив (ETD) се състои в анализ на проби, взети от вътрешната и външната страна на багажа и от съдържанието му. Съдържанието може да бъде подложено и на ръчно претърсване.

5.1.5. Компетентният орган може да определи категории регистриран багаж, които по обективни причини трябва да са предмет на специални процедури за проверка или да бъдат освободени от проверка. За определените категории се информира Комисията.

5.1.6. Проверката на регистрирания багаж е предмет и на допълнителните разпоредби, предвидени в отделно решение на Комисията.

▼B

5.2. ЗАЩИТА НА РЕГИСТРИРАНИЯ БАГАЖ

5.2.1. На пътниците не може да се предоставя достъп до проверения регистриран багаж, освен ако това е техният собствен багаж, а те са под наблюдение, за да се гарантира, че:

а) в регистрирания багаж не се поставят забранени предмети от изброените в притурка 5-Б; или

б) от регистрирания багаж не се изваждат забранени предмети от изброените в притурка 4-В, за да бъдат внесени в зоните с ограничен достъп или на борда на въздухоплавателното средство.

5.2.2. Регистрираният багаж, който не е защитен от неправомерни действия, преминава повторна проверка.

5.2.3. Защитата на регистрирания багаж е предмет и на допълнителните разпоредби, предвидени в отделно решение на Комисията.

5.3. СЪПОСТАВЯНЕ НА БАГАЖА

5.3.1. **Идентификация на регистрирания багаж**

5.3.1.1. Въздушният превозвач гарантира, че по време на качването във въздухоплавателното средство пътниците представят валидни бордни карти или равностойни документи, които съответстват на регистрирания багаж.

5.3.1.2. Въздушният превозвач гарантира наличието на процедура за идентификация на регистрирания багаж на пътниците, които не са се качили на борда на въздухоплавателното средство или са напуснали въздухоплавателното средство преди отпътуването му.

5.3.1.3. Ако пътникът не се намира на борда на въздухоплавателното средство, регистрираният багаж, съответстващ на неговата бордна карта или равностоен документ, се счита за непридружен.

5.3.1.4. Въздушният превозвач гарантира, че всеки отделен непридружен регистриран багаж е ясно обозначен за наличие на разрешение за въздушен превоз.

5.3.2. **Фактори извън контрола на пътника**

5.3.2.1. Причината за това багажът да е непридружен се отбелязва, преди той да бъде натоварен на въздухоплавателното средство, освен ако е подложен на контрол за сигурност по точка 5.3.3.

5.3.2.2. В отделно решение на Комисията са предвидени допълнителни подробни разпоредби относно факторите, които са извън контрола на пътника.

5.3.3. **Подходящ контрол за сигурност по отношение на непридружения регистриран багаж**

5.3.3.1. Непридруженият регистриран багаж, който не е обхванат от точка 5.3.2, се проверява по един от методите, предвидени в точка 5.1.1, и където това е приложимо, се прилагат допълнителните изисквания, предвидени в отделно решение на Комисията.

5.3.3.2. Регистрираният багаж, който е станал непридружен багаж поради фактори, които се различават от посочените в точка 5.3.2, преминава повторна проверка след свалянето му от въздухоплавателното средство и преди повторното му натоварване.

5.3.3.3. В отделно решение на Комисията са предвидени допълнителни подробни разпоредби относно контрола за сигурност по отношение на непридружения регистриран багаж.

5.4. ЗАБРАНЕНИ ПРЕДМЕТИ

5.4.1. На пътниците не се разрешава да пренасят в своя регистриран багаж предметите, изброени в притурка 5-Б.

▼B

5.4.2. Възможно е освобождаване от изискването съгласно точка 5.4.1, при условие че:

а) компетентният орган е въвел национални правила, съгласно които предметът може да бъде пренасян; и

б) приложимите правила за безопасност са спазени.

5.4.3. Пътниците се информират относно забранените предмети, изброени в притурка 5-Б, преди да е приключила регистрацията за полета.

ПРИТУРКА 5-А

РЕГИСТРИРАН БАГАЖ

ТРЕТИ ДЪРЖАВИ, В КОИТО ПРИЛАГАНИТЕ СТАНДАРТИ ЗА СИГУРНОСТ СА ПРИЗНАТИ ЗА РАВНОСТОЙНИ НА ОБЩИТЕ ОСНОВНИ СТАНДАРТИ

По отношение на регистрирания багаж прилаганите стандарти за сигурност в следните трети държави са признати за равностойни на общите основни стандарти:

▼M4

Съединени американски щати

Комисията уведомява незабавно компетентните органи на държавите-членки, ако разполага с информация, която посочва, че стандартите за сигурност, прилагани от трета държава със значително отражение върху общото ниво на сигурност във въздухоплаването в Съюза, вече не са равностойни на общите основни стандарти на Съюза.

Компетентните органи на държавите-членки биват уведомени незабавно, когато Комисията разполага с информация относно действия, включително компенсаторни мерки, която потвърждава, че равностойността на съответните стандарти за сигурност, прилагани от третата държава, е възстановена.

▼B

ПРИТУРКА 5-Б

РЕГИСТРИРАН БАГАЖ

СПИСЪК НА ЗАБРАНЕНИТЕ ПРЕДМЕТИ

На пътниците се забранява да пренасят следните предмети в своя регистриран багаж:

експлозиви и запалителни вещества и устройства — експлозиви и запалителни вещества и устройства, които могат да бъдат използвани за причиняване на сериозни наранявания или представляват заплаха за безопасността на въздухоплавателното средство, включително:

— боеприпаси,

— капсул-детонатори,

— детонатори и фитили,

— мини, гранати и други заредени с взривни вещества контейнери,

— фойерверки и други пиротехнически средства,

— димни бомби и патрони,

— динамит, барут и пластични взривни вещества.

6. **ТОВАРИ И ПОЩА**

6.0. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

6.0.1. Органът, летищният оператор, въздушният превозвач или субектът, определен в настоящата глава, гарантират прилагането на предвидените в настоящата глава мерки.

6.0.2. В пратките с товари са забранени следните предмети:

— сглобени взривни и запалителни устройства, които не се превозват съгласно приложимите правила за безопасност.

▼B

6.0.3. В пощенските пратки са забранени следните предмети:

— взривни и запалителни устройства, независимо дали са сглобени или не, и съставните им части.

6.1. КОНТРОЛ ЗА СИГУРНОСТ — ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

6.1.1. Всички товари и цялата поща се подлагат на проверка от пълноправен контрольор, преди да бъдат натоварени на въздухоплавателното средство, освен ако:

а) е извършен необходимият контрол за сигурност на пратката от пълноправен контрольор и пратката е била защитена от неправомерни действия след провеждането на контрола за сигурност до момента на натоварване; или

б) е извършен необходимият контрол за сигурност на пратката от познат изпращач и пратката е била защитена от неправомерни действия след провеждането на контрола за сигурност до момента на натоварване; или

в) е извършен необходимият контрол за сигурност на пратката от регистриран изпращач, пратката е била защитена от неправомерни действия след провеждането на контрола за сигурност до момента на натоварване и тя не се превозва с пътническо въздухоплавателно средство; или

г) пратката е освободена от проверка и е била защитена от неправомерни действия от момента, в който тя става въздушен товар или въздушна пощенска пратка и се идентифицира като такава, до момента на натоварване.

▼M6

6.1.2. Когато има основание да се счита, че една пратка, която е преминала контрол за сигурност, е била манипулирана по отношение на нейната цялост или не е била защитена от неправомерни действия след провеждане на контрола, тя се подлага на проверка от пълноправен контрольор, преди да бъде натоварена на въздухоплавателното средство. Пратките, които изглеждат манипулирани в значителна степен по отношение на своята цялост или които са обект на подозрения поради друга причина, се третират като високорискови товари или поща (ВРТП) в съответствие с точка 6.7.

▼B

6.1.3. Лице, на което е предоставен достъп без придружител до въздушен товар или въздушна пощенска пратка, разпознаваеми като такива, които са били подложени на необходимия контрол за сигурност, трябва да е преминало успешно цялостна проверка или проверка преди назначаване на работа, в съответствие с точка 11.1.

6.2. ПРОВЕРКА

6.2.1. **Проверка**

6.2.1.1. При извършване на проверка на товари или поща:

а) се използва средство или метод, които осигуряват най-голяма вероятност за откриване на забранени предмети, като се отчита естеството на пратката; и

б) използваното средство или метод отговаря на стандарт, който е достатъчно висок, за да се гарантира в приемлива степен, че в пратката няма укрити забранени предмети.

6.2.1.2. Когато проверяващият не може да се убеди в достатъчна степен, че в пратката не се съдържат забранени предмети, пратката не се приема или тя преминава повторна проверка, за да се убеди проверяващият, че в нея няма забранени предмети.

6.2.1.3. Проверката на товари и поща е предмет и на допълнителните разпоредби, предвидени в отделно решение на Комисията.

6.2.2. **Освобождаване от проверка**

Разпоредби за освобождаване от проверка се съдържат в отделно решение на Комисията.

▼B

6.3. ПЪЛНОПРАВНИ КОНТРОЛЬОРИ

6.3.1. **Одобрение на пълноправните контрольори**

6.3.1.1. Пълноправните контрольори се одобряват от компетентния орган.

Одобрението за пълноправен контрольор се отнася до конкретен обект.

Всеки субект, който извършва контрол за сигурност, както е посочено в точка 6.3.2, трябва да е одобрен като пълноправен контрольор. Тук се включват и доставчиците на логистични услуги на трети страни, които отговарят за интегрирани услуги по складиране и транспорт, въздушните превозвачи и операторите по наземно обслужване.

Пълноправният контрольор може да възложи на подизпълнител:

а) който и да е вид контрол за сигурност от посочените в точка 6.3.2 на друг пълноправен контрольор;

б) който и да е вид контрол за сигурност от посочените в точка 6.3.2 на друг субект, когато контролът се извършва в помещенията на пълноправния контрольор или на летището и е включен в програмата за сигурност на пълноправния контрольор или на летището;

в) който и да е вид контрол за сигурност от посочените в точка 6.3.2 на друг субект, когато контролът се извършва на места, различни от помещенията на пълноправния контрольор или на летището, а субектът е сертифициран или одобрен и включен от компетентния орган в списък за предоставяне на тези услуги; и

г) защитата и транспортирането на пратки до превозвач, който отговаря на изискванията на точка 6.6.

6.3.1.2. Компетентният орган на всяка държава-членка определя в своята национална програма за сигурност на гражданското въздухоплаване, както е посочено в член 10 от Регламент (ЕО) № 300/2008, отговорностите по прилагането на следната процедура за одобрение на пълноправните контрольори:

а) Заявителят иска одобрение от компетентния орган на държавата-членка, в която се намират включените в заявлението обекти.

Заявителят представя на компетентния орган програма за сигурност. В програмата се описват методите и процедурите, които се прилагат от контрольора с цел да бъдат изпълнени изискванията на Регламент (ЕО) № 300/2008 и на актовете по неговото прилагане. В програмата се описва и начинът, по който спазването на посочените методи и процедури трябва да бъде наблюдавано от самия контрольор. Програма за сигурност на въздушен превозвач, в която се описват методите и процедурите, прилагани от въздушния превозвач с цел да бъдат изпълнени изискванията на Регламент (ЕО) № 300/2008 и на актовете по неговото прилагане, се счита, че отговаря на изискванията за програма за сигурност на пълноправен контрольор.

Заявителят представя и „Декларация за поемане на ангажименти — пълноправен контрольор“, съдържаща се в притурка 6-А. Тази декларация се подписва от законния представител на заявителя или от лицето, което отговаря за сигурността.

Подписаната декларация се съхранява от компетентния орган.

б) Компетентният орган или независим валидатор, който действа от негово име, разглежда програмата за сигурност и извършва проверка на място на посочения обект, за да прецени дали заявителят изпълнява изискванията на Регламент (ЕО) № 300/2008 и на актовете по неговото прилагане.

▼B

Компетентният орган или независим валидатор, действащ от негово име, трябва да вземе предвид дали заявителят притежава сертификат АЕО, посочен в член 14а, параграф 1, буква б) или в) от Регламент (ЕО) № 1875/2006 на Комисията ([1]) за изменение на Регламент (ЕИО) № 2454/93 ([2]).

в) Ако компетентният орган е удовлетворен от сведенията, представени съгласно букви а) и б), той гарантира включването на данните за контрольора в „База от данни на ЕО относно пълноправните контрольори и познатите изпращачи“ не по-късно от следващия работен ден. При вписването в базата данни за всеки одобрен обект компетентният орган издава уникален буквено-цифров идентификатор в стандартен формат.

Ако компетентният орган не е удовлетворен от сведенията, представени съгласно букви а) и б), той уведомява незабавно субекта, който кандидатства за одобрение като пълноправен контрольор, за причините.

Когато в програма за сигурност на въздушен превозвач се описват методите и процедурите, прилагани от въздушния превозвач с цел да бъдат изпълнени изискванията на Регламент (ЕО) № 300/2008 и на актовете по неговото прилагане, може да се счита, че въздушният превозвач отговаря на изискванията на букви а) и б) по отношение на всички обекти, посочени в програмата. Не по-късно от 2 години след влизането в сила на настоящия регламент се извършва проверка на място на обектите, посочени в програмата за сигурност на въздушния превозвач.

Когато пълноправният контрольор е бил одобрен съгласно Регламент (ЕО) № 2320/2002 на Комисията или Регламент (ЕО) № 820/2008 на Комисията и Решение C(2008) 4333 на Комисията, той може да се счита за пълноправен контрольор за целите на Регламент (ЕО) № 300/2008 и на актовете по неговото прилагане по отношение на всички обекти, на които е извършена проверка на място.

г) Пълноправният контрольор не се счита за одобрен, преди неговите данни да бъдат включени в „База от данни на ЕО относно пълноправните контрольори и познатите изпращачи“.

6.3.1.3. Пълноправният контрольор назначава най-малко едно лице на всеки обект, което да отговаря за прилагането на представената програма за сигурност. Това лице трябва да е преминало успешно цялостната проверка в съответствие с точка 11.1.

6.3.1.4. Статутът на пълноправния контрольор се подновява през равни интервали от време, които не надвишават 5 години. Това включва проверка на място, за да се прецени дали пълноправният контрольор все още отговаря на изискванията на Регламент (ЕО) № 300/2008 и на актовете по неговото прилагане.

Инспекцията на обектите на пълноправния контрольор от страна на компетентния орган в съответствие с неговата национална програма за контрол на качеството може да се счита за проверка на място, при условие че тя обхваща всички изисквания, необходими за даване на одобрение.

6.3.1.5. Ако компетентният орган не е убеден, че пълноправният контрольор все още спазва изискванията на Регламент (ЕО) № 300/2008 и на актовете по неговото прилагане, той отнема предоставения статут на пълноправен контрольор за конкретния обект или обекти.

Непосредствено след отнемането на статута и при всички случаи в рамките на 24 часа компетентният орган осигурява отразяването на промяната в статута на контрольора в „База от данни на ЕО относно пълноправните контрольори и познатите изпращачи“.

([1]) ОВ L 360, 19.12.2006 г., стр. 64.
([2]) ОВ L 253, 11.10.1993 г., стр. 1.

▼B

6.3.1.6. Без да се засяга правото на всяка държава-членка да прилага по-строги мерки в съответствие с член 6 от Регламент (ЕО) № 300/2008, пълноправният контрольор, одобрен в съответствие с точка 6.3, се признава за такъв във всички държави-членки.

6.3.1.7. Изискванията на точка 6.3.1, с изключение на 6.3.1.2, буква г), не се прилагат, когато самият компетентен орган трябва да бъде одобрен като пълноправен контрольор.

6.3.2. **Контрол за сигурност, прилаган от пълноправните контрольори**

6.3.2.1. При приемането на всяка пратка пълноправният контрольор установява дали субектът, от който получава пратката, е пълноправен контрольор, познат изпращач, регистриран изпращач или не попада в тези категории.

6.3.2.2. Лицето, което доставя пратката на пълноправния контрольор или на въздушния превозвач, представя идентификационна карта, паспорт, свидетелство за управление на МПС или друг документ, който съдържа негова/нейна снимка и който е издаден или признат от националния орган. Картата или документът се използват за установяване на самоличността на лицето, което доставя пратката.

6.3.2.3. При приемане на пратки, които не са преминали всички необходими видове контрол за сигурност, пълноправният контрольор гарантира, че те са проверени в съответствие с точка 6.2.

6.3.2.4. След извършването на контрола за сигурност, посочен в точки 6.3.2.1—6.3.2.3 от настоящия регламент и точка 6.3 от отделно решение на Комисията, пълноправният контрольор гарантира, че:

а) достъпът до тези пратки е контролиран; и

б) тези пратки са защитени от неправомерни действия до момента на предаването им на друг пълноправен контрольор или въздушен превозвач.

6.3.2.5. След извършването на посочения в точки 6.3.2.1—6.3.2.4 от настоящия регламент контрол за сигурност пълноправният контрольор гарантира, че всяка пратка, предложена на въздушен превозвач или на друг пълноправен контрольор, е придружена от съответната документация — под формата на въздушна товарителница или на отделна декларация, в електронен формат или попълнена на ръка.

6.3.2.6. Документацията е на разположение за инспекции от страна на компетентния орган по всяко време, преди пратката да бъде натоварена на въздухоплавателното средство, и съдържа следната информация:

а) конкретното наименование и адрес на обекта на пълноправния контрольор, определил статута по отношение на сигурността, и/или неговия уникален буквено-цифров идентификатор, получен от компетентния орган;

б) уникален идентификатор на пратката — например номер на (вътрешната или общата) въздушна товарителница;

в) съдържание на пратката;

▼M6

г) статута на пратката по отношение сигурността, както следва:

— „SPX“, което означава „безопасно за превоз в пътнически, изцяло товарни или превозващи поща въздухоплавателни средства“, или

— „SCO“, което означава „безопасно за превоз само в изцяло товарни и превозващи поща въздухоплавателни средства“, или

— „SHR“, което означава „безопасно за превоз в пътнически, изцяло товарни или превозващи поща въздухоплавателни средства в съответствие с изискванията за високо ниво на риск“;

▼B

д) причина за определяне на статута по отношение на сигурността, както следва:

— „КС“, което означава „получено от познат изпращач“, или

— „АС“, което означава „получено от регистриран изпращач“, или

— използваните средства или методи за проверка, или

— основания за освобождаване на пратката от проверка;

е) името на лицето, определило статута по отношение на сигурността, или равностойна идентификация, както и дата и час на определяне;

ж) конкретното наименование и адрес на обекта или уникален идентификатор, получен от компетентния орган, за всеки пълноправен контрольор, приел определения за дадена пратка статут по отношение на сигурността от друг пълноправен контрольор.

6.3.2.7. В случай на консолидирани пратки изискванията на точка 6.3.2.6, букви в), д), е) и ж) се считат за изпълнени, при условие че пълноправният контрольор може да определи естеството на съдържанието, причината за определяне на статута по отношение на сигурността и/или името на лицето, определило статута по отношение на сигурността, както и съответно датата и часа на определяне, посредством проверимо одитно проследяване, по всяко време преди пратката да бъде натоварена на въздухоплавателното средство и след това за времетраенето на полета или за 24 часа — за този от двата периода, който е по-дълъг.

6.3.2.8. При приемане на пратки, които не са преминали всички необходими видове контрол за сигурност, пълноправният контрольор може да реши да не прилага контрола за сигурност, посочен в точка 6.3.2, а да предаде пратките на друг пълноправен контрольор, който да осигури прилагането на този контрол за сигурност.

Контролът за сигурност, който се прилага от пълноправния контрольор, е предмет и на допълнителните разпоредби, предвидени в отделно решение на Комисията.

6.4. ПОЗНАТ ИЗПРАЩАЧ

6.4.1. **Одобрение на познатите изпращачи**

6.4.1.1. Познатите изпращачи се одобряват от компетентния орган.

Одобрението за познат изпращач се отнася до конкретен обект.

6.4.1.2. Компетентният орган на всяка държава-членка определя в своята национална програма за сигурност на гражданското въздухоплаване, както е посочено в член 10 от Регламент (ЕО) № 300/2008, отговорностите по прилагането на следната процедура за одобрение на познатите изпращачи:

а) Заявителят иска одобрение от компетентния орган на държавата-членка, в която се намира неговият обект.

На заявителя се предоставят „Насоки за познати изпращачи“, съдържащи се в притурка 6-Б.

б) Компетентният орган или независим валидатор, който действа от негово име, извършва проверка на място на посочените обекти, за да прецени дали заявителят изпълнява изискванията на Регламент (ЕО) № 300/2008 и на актовете по неговото прилагане.

▼B

За да направи оценка дали заявителят спазва тези изисквания, компетентният орган или независимият валидатор, който действа от негово име, използва „Контролен списък за валидиране за познати изпращачи“, който се съдържа в притурка 6-В. Този контролен списък включва декларация за поемане на ангажименти, която се подписва от законния представител на заявителя или от лицето, което отговаря за сигурността на обекта.

Компетентният орган или независимият валидатор, действащ от негово име, трябва да вземе предвид дали заявителят притежава сертификат АЕО, посочен в член 14а, параграф 1, буква б) или в) от Регламент (ЕО) № 1875/2006 на Комисията за изменение на Регламент (ЕИО) № 2454/93.

След попълването на контролния списък информацията в него се третира като класифицирана.

Подписаната декларация се съхранява от съответния компетентен орган или от независимия валидатор и се предоставя при поискване на съответния компетентен орган.

в) Ако компетентният орган е удовлетворен от сведенията, представени съгласно букви а) и б), той гарантира включването на данните за изпращача в „База от данни на ЕО относно пълноправните контрольори и познатите изпращачи“ не по-късно от следващия работен ден. При вписването в базата данни за всеки одобрен обект компетентният орган издава уникален буквено-цифров идентификатор в стандартен формат.

Ако компетентният орган не е удовлетворен от сведенията, представени съгласно букви а) и б), той уведомява незабавно субекта, който кандидатства за одобрение като познат изпращач, за причините.

г) Ако познат изпращач е одобрен преди 29 април 2010 г., с цел да се гарантира, че са изпълнени изискванията на точка 6.4.2, той може да се счита за познат изпращач за целите на Регламент (ЕО) № 300/2008 и на актовете по неговото прилагане за срок, не по-дълъг от 3 години след влизането в сила на настоящия регламент.

д) Познатият изпращач не се счита за одобрен, преди неговите данни да бъдат включени в „База от данни на ЕО относно пълноправните контрольори и познатите изпращачи“.

6.4.1.3. Познатият изпращач назначава най-малко едно лице на всеки обект, което да отговаря за прилагането и надзора над изпълнението на контрола за сигурност на посочения обект. Това лице трябва да е преминало успешно цялостна проверка.

6.4.1.4. Статутът на познатия изпращач се подновява през равни интервали от време, които не надвишават 5 години. Това включва проверка на място, за да се прецени дали познатият изпращач все още отговаря на изискванията на Регламент (ЕО) № 300/2008 и на актовете по неговото прилагане.

Инспекцията на обектите на познатия изпращач от страна на компетентния орган в съответствие с неговата национална програма за контрол на качеството може да се счита за проверка на място, при условие че тя включва всички области, посочени в контролния списък от притурка 6-В.

▼B

6.4.1.5. Ако компетентният орган вече не е убеден, че познатият изпращач все още спазва изискванията на Регламент (ЕО) № 300/2008 и на актовете по неговото прилагане, той отнема предоставения статут на познат изпращач за конкретния обект или обекти.

Непосредствено след отнемането на статута и при всички случаи в рамките на 24 часа компетентният орган осигурява отразяването на промяната в статута на изпращача в „База от данни на ЕО относно пълноправните контрольори и познатите изпращачи“.

6.4.1.6. Без да се засяга правото на всяка държава-членка да прилага по-строги мерки в съответствие с член 6 от Регламент (ЕО) № 300/2008, познатият изпращач, одобрен в съответствие с точка 6.4, се признава във всички държави-членки.

Познатите изпращачи, одобрени съгласно точка 6.4.1.2, буква г), са предмет и на допълнителните разпоредби, предвидени в точка 6.4 от отделно решение на Комисията.

6.4.2. **Контрол за сигурност, прилаган от познатите изпращачи**

6.4.2.1. Познатият изпращач гарантира, че:

а) на обекта или в помещенията съществува равнище на сигурност, което е достатъчно за защитата на въздушен товар или въздушна поща, разпознаваеми като такива, от неправомерни действия; и

б) целият персонал, който има достъп до въздушен товар или въздушна поща, разпознаваеми като такива, които са преминали необходимия контрол за сигурност, е нает и обучен в съответствие с изискванията на глава 11; и

в) по време на производство, опаковане, съхранение, изпращане и/или транспорт, според случая, въздушният товар или въздушната поща, разпознаваеми като такива, са защитени от неправомерни действия или манипулация.

Ако по някаква причина този контрол за сигурност не е извършен за определена пратка или ако пратката не пристига от познат изпращач за негова сметка, познатият изпращач посочва ясно това на пълноправния контрольор, за да може да бъде приложена точка 6.3.2.3.

6.4.2.2. Познатият изпращач приема, че пратки, за които е извършен съответният контрол за сигурност, са проверени в съответствие с точка 6.2.1.

6.5. РЕГИСТРИРАНИ ИЗПРАЩАЧИ

6.5.1. Регистрираните изпращачи се определят от пълноправните контрольори.

6.5.2. При определянето на регистриран изпращач се прилага следната процедура:

а) Пълноправният контрольор предоставя на субекта „Инструкции за сигурност на въздухоплаването за регистрираните изпращачи“ и „Декларация за поемане на ангажименти — регистрирани изпращачи“, включени в притурка 6-Г. Въпросните инструкции и декларацията се предоставят на пълноправния контрольор от компетентния орган на държавата-членка, на чиято територия се намира обектът.

▼B

б) Субектът подава подписана „Декларация за поемане на ангажименти — регистрирани изпращачи“, включена в притурка 6-Г, до пълноправния контрольор, освен ако субектът притежава сертификат АЕО, посочен в член 4а, параграф 1, буква б) или в) от Регламент (ЕО) № 1875/2006 на Комисията за изменение на Регламент (ЕИО) № 2454/93.

Субектът назначава и поне едно лице, което да отговаря за сигурността на обектите му, и съобщава на пълноправния контрольор името на това лице и данните за установяване на контакт с него.

Където това е приложимо, подписаната декларация се съхранява от пълноправния контрольор и при поискване се представя на съответния компетентен орган.

Ако е налице освобождаване от изискването за попълване на декларация въз основа на сертификат АЕО, регистрираният превозвач незабавно информира пълноправния контрольор, в случай че не притежава повече такъв сертификат.

в) Пълноправният контрольор извършва валидиране, като установява следните данни относно бъдещия регистриран изпращач:

— данни за дружеството, включително официалното му седалище и адрес, и

— характер на дейността, и

— данни за установяване на контакт, включително данните за лицето/лицата, което/които отговаря(т) за сигурността, и

— данъчен номер по ДДС или идентификационен номер, получен при регистрацията на дружеството, и

— ако е налице освобождаване съгласно точка 6.5.2, буква б) — номера на сертификата АЕО.

г) Ако пълноправният контрольор или въздушният превозвач е удовлетворен от сведенията, които е получил съгласно букви б) и в), той може да определи субекта като познат изпращач.

6.5.3. Пълноправният контрольор поддържа база данни с информацията по точка 6.5.2, буква в). Базата данни е на разположение за инспекции от страна на компетентния орган.

6.5.4. Ако регистрираният изпращач не е извършвал регистрирана дейност, свързана с въздушен превоз на товари и поща, за период от 2 години, статутът му на регистриран изпращач се прекратява.

6.5.5. Ако компетентният орган или пълноправният контрольор вече не е убеден, че регистрираният изпращач все още спазва инструкциите, включени в притурка 6-Г, той отнема незабавно предоставения статут на регистриран изпращач.

6.5.6. Ако по някаква причина контролът за сигурност, посочен в „Инструкции за сигурност на въздухоплаването за регистрираните изпращачи“, не е извършен за определена пратка или ако пратката не пристига от регистриран изпращач за негова сметка, регистрираният изпращач посочва ясно това на пълноправния контрольор, за да може да бъде приложена точка 6.3.2.3.

▼B

6.6. ЗАЩИТА НА ТОВАРИ И ПОЩА

6.6.1. **Защита на товари и поща по време на транспортиране**

6.6.1.1. За да бъде гарантирана по време на транспортиране защитата от неправомерни действия на пратките, преминали необходимия контрол за сигурност:

а) пратките се опаковат или запечатват от пълноправния контрольор, познатия изпращач или от регистрирания изпращач, така че да се гарантира, че всяко нарушение на целостта би било очевидно; и

б) багажното отделение на превозното средство, в което се превозват пратките, трябва да бъде заключено или запечатано, а покритите с покривала превозни средства трябва да бъдат обезопасени с TIR въжета, така че да се гарантира, че всяко нарушение на целостта би било очевидно; товарната платформа на откритите превозни средства трябва да се държи под наблюдение; и, или

в) декларацията на превозвача, включена в притурка 6-Д, се попълва от превозвача, който извършва превоза от името на пълноправен контрольор, познат изпращач или регистриран изпращач, освен ако самият превозвач е одобрен като пълноправен контрольор.

Подписаната декларация се съхранява от пълноправния контрольор, познатия изпращач или регистрирания изпращач, за който превозвачът извършва транспортни услуги. Копие от подписаната декларация може да бъде предоставено при поискване на пълноправния контрольор или на въздушния превозвач, който получава пратката, или на съответния компетентен орган; или

г) превозвачът представя доказателства на пълноправния контрольор, познатия изпращач или регистрирания изпращач, за който извършва транспортни услуги, че е сертифициран или одобрен от компетентния орган.

Тези доказателства включват изискванията, посочени в притурка 6-Д, а копия от тях се съхраняват от съответния пълноправен контрольор, познат изпращач или регистриран изпращач. Копие може да бъде предоставено при поискване и на пълноправния контрольор или на въздушния превозвач, който получава пратката, или на друг компетентен орган.

6.6.1.2. Изискванията съгласно точка 6.6.1.1, букви б), в) и г) не се прилагат при транспортиране в зоната на съоръженията за излитане и кацане.

6.6.2. **Защита на товари и поща на летищата**

6.6.2.1. Товари и пощенски пратки, намиращи се в критична част, се считат за защитени от неправомерни действия.

6.6.2.2. Товари и пощенски пратки, намиращи се в част, която не е критична, се считат за защитени от неправомерни действия, при условие че:

а) са физически защитени, така че да не бъде възможно поставянето в тях на предмет, който би могъл да се използва при акт на незаконна намеса; или

б) не се оставят без наблюдение и достъпът до тях е ограничен до лицата, участващи в защитата и натоварването на товарите и пощата на въздухоплавателното средство.

▼M6

6.7. Високорискови товари и поща (ВРТП)

Разпоредбите за високорискови товари и поща се съдържат в отделно решение на Комисията.

▼M6

6.8. ЗАЩИТА НА ТОВАРИ И ПОЩА, ПРЕВОЗВАНИ КЪМ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ОТ ТРЕТИ ДЪРЖАВИ

6.8.1. **Определяне на въздушни превозвачи**

6.8.1.1. Изисквания до 30 юни 2014 г.:

а) Всеки въздушен превозвач, превозващ товари или поща от летище в трета държава, която не е посочена в притурка 6—Е за прехвърляне, транзит или разтоварване на летище, попадащо в обхвата на Регламент (ЕО) № 300/2008, се определя като „въздушен превозвач на товари или поща, осъществяващ превоз от летище в трета държава до територията на Европейския съюз“ (ACC3):

— от компетентния орган на държавата-членка, посочен в приложението към Регламент (ЕС) № 394/2011 на Комисията [1] за изменение на Регламент (ЕО) № 748/2009 [2] относно списъка на операторите на въздухоплавателни средства, които са извършвали авиационна дейност, включена в списъка от приложение I към Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета [3],

— за въздушни превозвачи, които не са посочени в приложението към Регламент (ЕС) № 394/2011 — от компетентния орган на държавата-членка, издал свидетелството за авиационен оператор на въздушния превозвач,

— за въздушни превозвачи, които не са посочени в приложението към Регламент (ЕС) № 394/2011 и които не притежават свидетелство за авиационен оператор, издадено от държава-членка — от компетентния орган на държавата-членка, в която въздушният превозвач извършва основната част от своите дейности в Европейския съюз, или от друг компетентен орган на Европейския съюз по споразумение с този компетентен орган.

б) С оглед да бъде определен като ACC3, превозвачът:

— гарантира, че неговата програма за сигурност обхваща всички точки, посочени в притурка 6—Ж по отношение на товари и поща, които се натоварват на неговите въздухоплавателни средства на летище в трета държава за превоз към Европейския съюз, и

— подава „Декларация за поемане на ангажименти — ACC3“, както е посочено в притурка 6—З, до съответния компетентен орган. Тази декларация се подписва от законния представител на превозвача или от лицето, което отговаря за сигурността, и

— определя лице, което носи цялостна отговорност за прилагането на разпоредбите за сигурност на товари и поща в трети държави от негово име, и предоставя данни за това лице на съответния компетентен орган.

в) Компетентният орган запазва оригинала или копие от подписаната „Декларация за поемане на ангажименти — ACC3“. Когато въздушният превозвач запазва оригинала, той остава на разположение за инспекции поне през неговия период на валидност.

г) Компетентният орган съобщава на Комисията необходимите данни на превозвача, а тя ги предоставя на всички държави-членки.

д) ACC3, за който Комисията е уведомена в съответствие с буква г), се признава във всички държави-членки за всички операции от посоченото летище в трета държава до Европейския съюз.

[1] ОВ L 107, 27.4.2011 г., стр. 1.
[2] ОВ L 219, 22.8.2009 г., стр. 1.
[3] ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32, последно изменена с Директива 2008/101/ЕО (ОВ L 8, 13.1.2009 г., стр. 3).

▼**M6**

6.8.1.2. Изисквания, които трябва да бъдат изпълнени до 1 юли 2014 г.:

а) В допълнение към изискванията, посочени в точка 6.8.1.1, буква б), най-късно до 1 юли 2014 г. въздушният превозвач гарантира извършването на проверка на място на неговите операции по превоз на товари и поща в съответното летище в трета държава от страна на независим валидатор.

б) Независимият валидатор проучва програмата за сигурност на въздушния превозвач и гарантира, че тя обхваща всички точки, посочени в притурка 6—Ж, проверява съответствието на програмата на летището в третата държава, като използва контролния списък от притурка 6—В3 и представя доклад:

— на компетентния орган в държавата-членка, посочен в приложението към Регламент (ЕС) № 394/2011 за изменение на Регламент (ЕО) № 748/2009 относно списъка на операторите на въздухоплавателни средства, които са извършвали авиационна дейност, включена в списъка от приложение I към Директива 2003/87/ЕО,

— за въздушни превозвачи, които не са посочени в приложението към Регламент (ЕС) № 394/2011 — на компетентния орган на държавата-членка, издал свидетелството за авиационен оператор на въздушния превозвач,

— за въздушни превозвачи, които не са посочени в приложението към Регламент (ЕС) № 394/2011 и които не притежават свидетелство за авиационен оператор, издадено от държава-членка — на компетентния орган на държавата-членка, в която въздушният превозвач извършва основната част от своите дейности в Европейския съюз, или друг компетентен орган на Европейския съюз по споразумение с този компетентен орган.

в) Ако е удовлетворен от доклада на независимия валидатор, съответният компетентен орган гарантира, че всички необходими данни на АСС3 се вписват в базата данни на Европейския съюз относно пълноправните контрольори и познатите изпращачи.

г) Когато извършва вписване в базата данни, съответният компетентен орган издава уникален буквено-цифров идентификатор в стандартен формат, с който идентифицира превозвача и летището в трета държава, от което той превозва товари към Европейския съюз. Уникалният буквено-цифров идентификатор се изписва на документите, които придружават превозваните пратки, независимо дали в електронен формат или попълнен на ръка.

д) Ако компетентният орган не е удовлетворен от информацията, представена от въздушния превозвач, или от доклада на независимия валидатор, той уведомява незабавно превозвача, който кандидатства да бъде определен като АСС3, за причините.

е) АСС3, включен в базата данни на Европейския съюз относно пълноправните контрольори и познатите изпращачи в съответствие с настоящата точка 6.8.1.2, се признава във всички държави-членки за всички операции от летището в трета държава до Европейския съюз.

ж) Статутът на АСС3, включен в базата данни на Европейския съюз относно пълноправните контрольори и познатите изпращачи, се подновява на интервали, които не надвишават 5 години, в летището в трета държава, за което е бил определен, и той подава отново декларация за поемане на ангажименти при всяко повторно валидиране.

▼M6

6.8.2. **Контрол за сигурност на товари и поща, които пристигат от трета държава**

6.8.2.1. ACC3 гарантира, че всички товари и поща, превозвани с цел прехвърляне, транзит или разтоварване на летище в Европейския съюз, се проверяват, освен ако:

а) е извършен необходимият контрол за сигурност на пратката от пълноправен контрольор и пратката е била защитена от неправомерни действия след провеждането на контрола за сигурност до момента на натоварване; или

б) е извършен необходимият контрол за сигурност на пратката от познат изпращач и пратката е била защитена от неправомерни действия след провеждането на контрола за сигурност до момента на натоварване; или

в) е извършен необходимият контрол за сигурност на пратката от регистриран изпращач, пратката е била защитена от неправомерни действия след провеждането на контрола за сигурност до момента на натоварване и тя не се превозва с пътническо въздухоплавателно средство; или

г) пратката е освободена от проверка в съответствие с точка 6.1.1, буква г) и е била защитена от неправомерни действия от момента, в който тя става въздушен товар или въздушна пощенска пратка и се идентифицира като такава, до момента на натоварване.

6.8.2.2. До 30 юни 2014 г. изискванията на точка 6.8.2.1 като минимум отговарят на стандартите на Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО). След тази дата товарите и пощата, превозвани към Европейския съюз, се:

а) проверяват посредством някое от средствата или методите, посочени в точка 6.2.1, които отговарят на стандарт, който е достатъчно висок, за да гарантира, че в стоките няма укрити забранени предмети; или

б) подлагат на контрол за сигурност от пълноправен контрольор, познат изпращач или регистриран изпращач, определен в съответствие с точка 6.8.3; или

в) освобождават от проверка в съответствие с точка 6.1.1, буква г) и се защитават от неправомерни действия от момента, в който стават въздушен товар или въздушна пощенска пратка и се идентифицират като такива, до момента на натоварване.

6.8.2.3. Статутът по отношение на сигурността на пратката се посочва в придружаващата я документация под формата на въздушна товарителница, равностойна пощенска документация или на отделна декларация, в електронен формат или попълнена на ръка.

6.8.3. **Определяне на пълноправни контрольори, познати изпращачи и регистрирани изпращачи от трети държави**

6.8.3.1. До 30 юни 2014 г. ACC3 определя подробностите за контрола за сигурност, които се прилагат от пълноправните контрольори, познатите изпращачи и регистрираните изпращачи, от които ACC3 директно приема пратки в своята програма за сигурност. След това ACC3 в допълнение:

а) гарантира, че тези пълноправни контрольори и познати изпращачи от трети държави се подлагат на независимо валидиране в съответствие с контролните списъци съответно в притурки 6—B2 и 6—B, на интервали, които не надвишават 5 години;

▼M6

б) гарантира, че попълнените контролни списъци са налични за инспекции от компетентния орган или Комисията;

в) поддържа база данни, в която се съдържа следната информация за всеки такъв пълноправен контрольор, познат изпращач или регистриран изпращач:

— данни за търговското дружество, включително официалното му седалище и адрес,

— естеството на дейността, с изключение на чувствителна в търговско отношение информация,

— данни за установяване на контакт, включително данните за лицето/лицата, което/които отговаря/т за сигурността,

— регистрационният номер на дружеството, ако е приложимо.

Базата данни е достъпна за инспекции.

6.8.3.2. Що се отнася до регистрирани изпращачи от трети държави, от които ACC3 приема директно пратки, ACC3 гарантира, че те спазват изискванията на точки 6.5.2—6.5.6. Сертификатите за одобрени икономически оператори (ОИО) от трети държави могат да се признаят само за трети държави, с които Европейският съюз е сключил споразумение за взаимно признаване на ОИО.

6.8.4. **Несъответствие**

6.8.4.1. Ако Комисията или компетентният орган идентифицира сериозен недостатък във връзка с операция на ACC3, за която се счита, че оказва сериозно въздействие върху цялостното ниво на сигурност на въздухоплаването в Европейския съюз, Комисията или компетентният орган:

а) незабавно уведомява съответния ACC3 и отправя искане за коментари;

б) незабавно уведомява Комисията и другите държави-членки, според случая.

6.8.4.2. След това, в съответствие с регулаторната процедура, посочена в член 19, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 300/2008, Комисията може да вземе решение дали превозвачът вече да не се признава като ACC3 за конкретен или за всички маршрути от трети държави към Европейския съюз. В такива случаи данните на ACC3 се заличават от базата данни на Европейския съюз относно пълноправните контрольори и познатите изпращачи.

6.8.4.3. Въздушен превозвач, чието признаване като ACC3 е било оттеглено в съответствие с точка 6.8.4.2, няма да бъде възстановен или включен в базата данни на Европейския съюз относно пълноправните контрольори или познатите изпращачи, докато не бъде получено потвърждение от независим валидатор, че сериозният недостатък е бил отстранен и Комитетът по сигурност на гражданското въздухоплаване е бил уведомен за това от съответния компетентен орган.

▼B

ПРИТУРКА 6-А

ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ПОЕМАНЕ НА АНГАЖИМЕНТИ — ПОЗНАТИ ИЗПРАЩАЧИ

В съответствие с Регламент (ЕО) № 300/2008 на Европейския парламент и на Съвета относно общите правила в областта на сигурността на гражданското въздухоплаване и актовете по неговото прилагане,

Декларирам, че:

— доколкото ми е известно, информацията, съдържаща се в програмата за сигурност на дружеството, е вярна и точна,

— всички практики и процедури, предвидени в тази програма за сигурност, ще бъдат прилагани и поддържани във всички обекти, обхванати от програмата,

— тази програма за сигурност ще бъде коригирана и адаптирана с оглед спазване на всички съответни бъдещи промени в законодателството на ЕО, освен ако [име на дружеството] информира [име на компетентния орган], че повече не желае да работи като пълноправен контрольор,

— [име на дружеството] информира писмено [име на компетентния орган] относно:

  а) малки изменения в своята програма за сигурност, като например име на дружеството, лице, отговарящо за сигурността или данни за установяване на контакт, смяна на лицето, което има достъп до „База от данни на ЕО относно пълноправните контрольори и познатите изпращачи“, своевременно и в рамките на не повече от 10 работни дни; и

  б) планирани сериозни промени, като например нови процедури за проверка, мащабни строителни дейности, които биха могли да се отразят върху спазването на съответното законодателство на ЕО от страна на дружеството, или промяна на обекта/адреса, поне 15 работни дни преди началото/планираната промяна,

— с оглед гарантиране на спазването на съответното законодателство на ЕО [име на дружеството] ще оказва пълно съдействие при всички инспекции, според случая, и ще предоставя достъп до всички документи, ако инспекторите изискат това,

— [име на дружеството] ще информира [име на компетентния орган] относно всички сериозни нарушения във връзка със сигурността, както и относно всички съмнителни обстоятелства, които биха могли да имат отношение към сигурността на въздушния товар или въздушната поща, по-специално относно всеки опит да бъдат укрити забранени предмети в пратките,

— [име на дружеството] гарантира, че всички служители, които имат отношение към тези въпроси, преминават подходящо обучение и разбират своите отговорности във връзка със сигурността, съгласно програмата за сигурност на дружеството, и

— [име на дружеството] ще информира [име на компетентния орган] относно:

  а) преустановяване на своята дейност;

  б) преустановяване на работата с въздушни товари/въздушна поща; или

  в) неспазване на изискванията на съответното законодателство на ЕО.

Поемам пълна отговорност по отношение на декларацията.

Име:

Длъжност в дружеството:

Дата:

Подпис:

▼B

ПРИТУРКА 6-Б

Разпоредби относно насоките за познатите изпращачи се съдържат в отделно решение на Комисията.

ПРИТУРКА 6-В

Разпоредби относно контролните списъци за валидиране за познати изпращачи се съдържат в отделно решение на Комисията.

ПРИТУРКА 6-Г

ИНСТРУКЦИИ ЗА СИГУРНОСТ НА ВЪЗДУХОПЛАВАНЕТО ЗА

РЕГИСТРИРАНИ ИЗПРАЩАЧИ

Тези инструкции са изготвени за Вас и за информация на Вашите служители, които участват в обработката и контрола на пратки от въздушни товари/въздушна поща. Настоящите инструкции Ви се предоставят в съответствие с Регламент (ЕО) № 300/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 г. относно общите правила в областта на сигурността на гражданското въздухоплаване и актовете по неговото прилагане.

Помещения

Достъпът до зоните, в които се обработват, опаковат и/или съхраняват въздушни товари/въздушна поща, разпознаваеми като такива, се контролира, за да се гарантира, че лица без разрешение нямат достъп до тях.

Посетителите се придружават непрекъснато или не се допускат в зоните, в които се обработват, опаковат и/или съхраняват въздушни товари/въздушна поща, разпознаваеми като такива.

Служители

Всички наети служители, които ще имат достъп до въздушни товари/въздушна поща, разпознаваеми като такива, преминават проверка. Тази проверка включва поне проверка на самоличността (ако е възможно, посредством карта за самоличност със снимка, свидетелство за управление на МПС или паспорт) и проверка на автобиографията и/или представените препоръки.

Всички служители, които имат достъп до въздушни товари/въздушна поща, разпознаваеми като такива, трябва да са запознати със своите отговорности във връзка със сигурността, както е посочено в настоящите инструкции.

Отговорен служител

Назначава се поне едно лице (отговорен служител), което да отговаря за прилагането и контрола на настоящите инструкции.

Цялост на пратките

Въздушните товари/въздушната поща не трябва да съдържат никакви забранени предмети, освен ако те са били надлежно декларирани и са спазени приложимите законови и подзаконови разпоредби.

Въздушните товари/въздушната поща са защитени от неправомерни действия.

Пратките от въздушни товари/въздушна поща трябва да са подходящо опаковани и, ако това е възможно, се затварят по начин, позволяващ проверка за нарушение на целостта.

Изпращаните въздушни товари/въздушна поща се описват подробно в приложената документация и се предоставя вярна адресна информация.

Транспорт

Когато регистрираният изпращач отговаря за транспортирането на пратки от въздушни товари/въздушна поща, пратките трябва да са защитени от неправомерни действия.

▼B

Ако регистрираният изпращач е наел подизпълнител:

а) пратките се запечатват преди транспортиране; и

б) декларацията на превозвача, включена в притурка 6-Д, се попълва от превозвача, който извършва превоза от името на регистрирания изпращач.

Подписаната декларация или копие от равностоен документ на компетентния орган се съхранява от регистрирания изпращач.

Нарушения

Нарушенията, очевидни или подозирани, свързани с настоящите инструкции, се докладват на отговорния служител. Отговорният служител предприема съответни действия.

Пратки от други източници

Регистриран изпращач може да предава пратки, които не произхождат от него, на пълноправен контрольор, при условие че:

а) те са отделени от пратките, произхождащи от него; и

б) произходът е указан ясно върху пратката или в съпровождащата документация.

Всички подобни пратки трябва да бъдат проверени, преди да бъдат натоварени на борда на въздухоплавателното средство.

Внезапни инспекции

Инспектори по сигурността на въздухоплаването от компетентния орган могат да провеждат внезапни инспекции с цел проверка на спазването на настоящите инструкции. Инспекторите носят винаги официален пропуск, който се представя при поискване по време на провеждане на инспекция във Вашите помещения. В пропуска е посочено името на инспектора и има негова снимка.

Забранени предмети

В товарните пратки не могат да се пренасят сглобени взривни и запалителни устройства, освен ако са спазени изцяло изискванията на всички правила за безопасност. В пощенските пратки не могат да се пренасят взривни и запалителни устройства, независимо дали те са сглобени или не.

Декларация за поемане на ангажименти

Не е необходимо да се подписва и предава на пълноправния контрольор „Декларация за поемане на ангажименти — регистрирани изпращачи“, ако Вашето дружество притежава сертификат АЕО, посочен в член 14а, параграф 1, буква б) или в) от Регламент (ЕО) № 1875/2006 на Комисията за изменение на Регламент (ЕИО) № 2454/93.

Трябва обаче незабавно да информирате пълноправния контрольор, ако Вашето дружество не притежава повече такъв сертификат. В такъв случай пълноправният контрольор ще Ви информира как да си осигурите статут на регистриран изпращач.

ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ПОЕМАНЕ НА АНГАЖИМЕНТИ — РЕГИСТРИРАНИ ИЗПРАЩАЧИ

В съответствие с Регламент (ЕО) № 300/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 г. относно общите правила в областта на сигурността на гражданското въздухоплаване и актовете по неговото прилагане,

Декларирам, че:

— [име на дружеството] спазва настоящите „Инструкции за сигурност на въздухоплаването за регистрираните изпращачи“,

— [име на дружеството] гарантира, че служителите, които имат достъп до въздушни товари/въздушна поща, са запознати с тези инструкции,

▼B

— [име на дружеството] съхранява на сигурно място въздушните товари/въздушната поща до предаването им на пълноправния контрольор,

— [име на дружеството] приема, че пратките може да бъдат подлагани на контрол за сигурност, включително на проверки със специализирано оборудване, и

— [име на дружеството] приема внезапни инспекции в своите помещения от страна на компетентния орган на държавата-членка, в която се намира, с цел извършване на оценка дали [име на дружеството] спазва настоящите инструкции.

Поемам пълна отговорност по отношение на декларацията.

Име:

Длъжност в дружеството:

Дата:

Подпис:

ПРИТУРКА 6-Д

ДЕКЛАРАЦИЯ НА ПРЕВОЗВАЧА

В съответствие с Регламент (ЕО) № 300/2008 на Европейския парламент и на Съвета относно общите правила в областта на сигурността на гражданското въздухоплаване и актовете по неговото прилагане,

При събиране, превоз, съхранение и доставка на въздушни товари/въздушна поща, които са преминали контрол за сигурност [от името на *име на пълноправен контрольор/познат изпращач/регистриран изпращач*], потвърждавам, че се прилагат следните процедури за сигурност:

— всички служители, които транспортират въпросните въздушни товари/въздушна поща, са преминали курс на обучение по сигурност,

— всички наети служители, имащи достъп до въздушни товари/въздушна поща, преминават проверка. Тази проверка включва поне проверка на самоличността (ако е възможно, посредством карта за самоличност със снимка, свидетелство за управление на МПС или паспорт) и проверка на автобиографията и/или представените препоръки,

— багажните отделения на превозните средства се запечатват или заключват. Покритите с покривала превозни средства са обезопасени с TIR въжета. Товарната платформа на откритите превозни средства се държи под наблюдение при превоз на въздушни товари,

— непосредствено преди товарене се извършва претърсване на багажното отделение и се осигурява пълнота на претърсването до приключване на натоварването,

— всеки водач на превозно средство носи идентификационна карта, паспорт, свидетелство за управление на МПС или друг документ, в който има снимка на лицето и който е издаден или признат от националните органи,

— водачите не могат да спират извънредно между момента на натоварване и на доставка. Ако това е неизбежно, при завръщането си водачът проверява сигурността на товара и целостта на средствата за заключване и/или запечатване. Ако водачът открие доказателства за намеса, той уведомява прекия си началник, а въздушният товар/пощенска пратка не се доставя без уведомление при доставка,

— транспортът не може да се възлага на трета страна като подизпълнител, освен ако въпросната трета страна е подписала споразумение за превоз с [същото име както по-горе на пълноправен контрольор/познат изпращач/регистриран изпращач, или компетентен орган, който е одобрил или сертифицирал превозвача], и

▼B

— никакви други услуги (като например съхранение) не могат да се възлагат на трета страна като подизпълнител, освен ако последната е пълноправен контрольор или субект, одобрен или сертифициран и включен в списъка на компетентния орган за предоставяне на съответната услуга.

Поемам пълна отговорност по отношение на декларацията.

Име:

Длъжност в дружеството:

Дата:

Подпис:

▼M6

ПРИТУРКА 6—Е

ТОВАРИ И ПОЩА

6—Ei

ТРЕТИ ДЪРЖАВИ, В КОИТО ПРИЛАГАНИТЕ СТАНДАРТИ ЗА СИГУРНОСТ СА ПРИЗНАТИ ЗА РАВНОСТОЙНИ НА ОБЩИТЕ ОСНОВНИ СТАНДАРТИ

6—Eii

ТРЕТИ ДЪРЖАВИ, ЗА КОИТО НЕ СЕ ИЗИСКВА ОПРЕДЕЛЯНЕ КАТО ACC3

Третите държави, за които не се изисква определяне като ACC3, са посочени в отделно решение на Комисията.

ПРИТУРКА 6—Ж

РАЗПОРЕДБИ, СВЪРЗАНИ С ТОВАРИ И ПОЩА ОТ ТРЕТИ ДЪРЖАВИ

В програмата за сигурност на ACC3 се определят, според случая, индивидуално за всяко летище в трета държава или като общ документ, в който се конкретизират всички вариации на посочените летища в трети държави:

а) Описание на мерките за въздушни товари и поща

б) Процедури за приемане

в) Схеми и критерии за пълноправни контрольори

г) Схеми и критерии за познати изпращачи

д) Схеми и критерии за регистрирани изпращачи

е) Стандарти за проверки и физически проверки

ж) Място на проверки и физически проверки

з) Подробности за оборудването за проверка

и) Подробности за оператора или доставчика на услуги

й) Списък на случаите на освобождаване от задължението за преминаване на проверки за сигурност или физически проверки

к) Третиране на високорискови въздушни товари и поща.

ПРИТУРКА 6—З

ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ПОЕМАНЕ НА АНГАЖИМЕНТИ — ACC3

Декларирам, че:

— доколкото ми е известно, информацията, която се съдържа в програмата за сигурност на дружеството по отношение на пратките, превозвани към Европейския съюз от трети държави, е вярна и точна,

— практиките и процедурите, определени в програмата за сигурност по отношение на пратките, превозвани към Европейския съюз от трети държави, ще бъдат прилагани и поддържани във всички обекти, обхванати от програмата,

▼M6

— програмата за сигурност ще бъде коригирана и адаптирана, така че да отговаря на всички бъдещи промени на законодателството на Европейския съюз, в което се посочват изисквания за въздушни товари/въздушна поща, превозвани в Европейския съюз от трети държави, освен ако [име на въздушния превозвач] уведоми [име на компетентния орган], че повече не желае да превозва пратки към Европейския съюз от трети държави,

— [име на въздушния превозвач] ще уведоми писмено в рамките на 10 дни [име на компетентния орган] за всички промени по съответните части от своята програма за сигурност,

— дружеството, което е определило [име на отговорното лице] да носи цялостна отговорност за мерките за сигурност по отношение на операции, свързани с въздушни товари/поща в [имена на летища в трети държави], от негово име,

— от 1 юли 2014 г. [име на въздушния превозвач] ще поддържа база данни с пълноправни контрольори, познати изпращачи и регистрирани изпращачи от трети държави и ще предоставя тази база данни за инспекции,

— [име на въздушния превозвач] ще сътрудничи напълно при всички инспекции при поискване и ще предостави достъп до всички документи и горепосочената база данни при поискване от инспекторите,

— [име на въздушния превозвач] ще информира [име на компетентния орган] относно всички сериозни нарушения във връзка със сигурността, както и всички съмнителни обстоятелства, които биха могли да имат отношение към сигурността на въздушния товар или въздушната поща в третата държава, по-специално относно всеки опит да бъдат укрити забранени предмети в пратките, и

— [име на въздушния превозвач] ще информира [име на компетентния орган], ако:

а) преустанови стопанската си дейност или промени името си;

б) преустанови работата с въздушни товари/въздушна поща; или

в) вече не отговаря на изискванията на законодателството на Европейския съюз, в което се посочват изисквания за въздушни товари/въздушна поща, превозвани към Европейския съюз от трети държави.

Поемам пълна отговорност по отношение на декларацията.

Име:

Длъжност в дружеството:

Дата:

Подпис:

ПРИТУРКА 6—И

Разпоредбите за високорискови товари се съдържат в отделно решение на Комисията.

ПРИТУРКА 6—Й

Разпоредбите за използването на оборудване за проверка се съдържат в отделно решение на Комисията.

▼B

7. ПОЩА И МАТЕРИАЛИ НА ВЪЗДУШНИЯ ПРЕВОЗВАЧ

7.0. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Освен ако е формулирано друго или освен ако прилагането на контрол за сигурност, както е посочено съответно в глави 4, 5 и 6, се осигурява от орган, летищен оператор, субект или друг въздушен превозвач, въздушният превозвач гарантира прилагането на предвидените в настоящата глава мерки по отношение на пощата и материалите на въздушния превозвач.

▼B

7.1. ПОЩА И МАТЕРИАЛИ НА ВЪЗДУШНИЯ ПРЕВОЗВАЧ, КОИТО ТРЯБВА ДА БЪДАТ НАТОВАРЕНИ НА БОРДА НА ВЪЗДУХОПЛАВАТЕЛНОТО СРЕДСТВО

7.1.1. Преди да бъдат натоварени в товарния отсек на въздухоплавателното средство, пощата и материалите на въздушния превозвач се проверяват и защитават в съответствие с глава 5 или преминават през контрол за сигурност и се защитават в съответствие с глава 6.

7.1.2. Преди да бъдат натоварени в която и да е част на въздухоплавателното средство, различна от товарния отсек, пощата и материалите на въздушния превозвач се проверяват и защитават в съответствие с разпоредбите за ръчния багаж в глава 4.

7.1.3. Пощата и материалите на въздушния превозвач, които трябва да бъдат натоварени на борда на въздухоплавателното средство, са предмет и на допълнителните разпоредби, предвидени в отделно решение на Комисията.

7.2. МАТЕРИАЛИ НА ВЪЗДУШНИЯ ПРЕВОЗВАЧ, ИЗПОЛЗВАНИ ЗА ОБРАБОТКА НА ПЪТНИЦИ И БАГАЖИ

7.2.1. Материали на въздушния превозвач, използвани за обработка на пътници и багажи, които биха могли да бъдат използвани за компрометиране на сигурността на въздухоплаването, трябва да бъдат защитени или държани под наблюдение с цел предотвратяване на неразрешен достъп.

Саморегистрацията и осъществимите услуги по интернет, разрешени за използване от пътниците, се смятат за форма на разрешен достъп до такива материали.

7.2.2. Бракувани материали, които биха могли да бъдат използвани за улесняване на неразрешен достъп или за преместване на багаж в зони с ограничен достъп или на борда на въздухоплавателното средство, се унищожават или обявяват за невалидни.

7.2.3. Системите за контрол при заминаване и системите за регистрация на пътниците се управляват така, че да бъде предотвратен достъпът на неоправомощени лица.

Саморегистрацията, разрешена за използване от пътниците, се смята за форма на разрешен достъп до такива системи.

8. **СТОКИ, ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ЗА ПОЛЕТА**

8.0. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

8.0.1. Освен ако е посочено друго, органът, летищният оператор, въздушният превозвач или субектът, носещ отговорност съгласно националната програма за сигурност на гражданското въздухоплаване, както е посочено в член 10 от Регламент (ЕО) № 300/2008, гарантират прилагането на предвидените в настоящата глава мерки.

8.0.2. За целите на настоящата глава „стоки, предназначени за полета“ са всички артикули, предвидени да бъдат взети на борда на въздухоплавателното средство за използване, консумация или закупуване от страна на пътниците или екипажа по време на полета, които не са:

а) ръчен багаж;

б) вещи, пренасяни от лица, които не са пътници; и

в) поща и материали на въздушния превозвач.

За целите на настоящата глава под „пълноправен доставчик на стоки, предназначени за полета“ се разбира доставчик, чиито процедури съответстват на общи правила и стандарти за сигурност, достатъчни за извършването на доставки на стоки, предназначени за полета, директно на борда на въздухоплавателно средство.

▼B

За целите на настоящата глава под „познат доставчик на стоки, предназначени за полета“ се разбира доставчик, чиито процедури съответстват на общи правила и стандарти за сигурност, достатъчни за извършването на доставки на стоки, предназначени за полета, за въздушен превозвач или за пълноправен доставчик, но не директно на борда на въздухоплавателно средство.

8.0.3. Стоките се считат за такива, предназначени за полета, от момента, в който те са разпознаваеми като стоки, които ще бъдат взети на борда на въздухоплавателното средство, за да бъдат използвани, консумирани или закупени от пътниците или екипажа по време на полета.

8.1. КОНТРОЛ ЗА СИГУРНОСТ

8.1.1. **Контрол за сигурност — общи разпоредби**

8.1.1.1. Стоките, предназначени за полета, преминават проверка, преди да бъдат внесени в зона с ограничен достъп, освен ако:

а) е извършен необходимият контрол за сигурност на доставката от въздушен превозвач, който я доставя до собствено въздухоплавателно средство, и доставката е била защитена от неправомерни действия в периода между извършването на контрола и доставянето ѝ на борда на въздухоплавателното средство; или

б) е извършен необходимият контрол за сигурност на доставката от пълноправен доставчик и доставката е била защитена от неправомерни действия в периода между извършването на контрола и пристигането ѝ в зоната с ограничен достъп или, където това е приложимо, до приемането ѝ от въздушния превозвач или от друг пълноправен доставчик; или

в) е извършен необходимият контрол за сигурност на доставката от познат доставчик и доставката е била защитена от неправомерни действия в периода между извършването на контрола и приемането ѝ от въздушния превозвач или пълноправния доставчик.

8.1.1.2. Всички стоки, предназначени за полета, които са получени от пълноправен доставчик или от познат доставчик, за които са налице признаци за нарушаване на целостта или за които има основания да се счита, че не са били защитени от неправомерни действия след извършване на контрола, трябва да бъдат проверени.

8.1.1.3. Контролът за сигурност на стоките, предназначени за полета, е предмет и на допълнителните разпоредби, предвидени в отделно решение на Комисията.

8.1.2. **Проверка**

8.1.2.1. Средствата или методите, прилагани при извършване на проверка на стоките, предназначени за полета, отчитат естеството на стоките и отговарят на стандарт, който е достатъчно висок, за да гарантира, че в стоките няма укрити забранени предмети.

8.1.2.2. Проверката на стоките, предназначени за полета, е предмет и на допълнителните разпоредби, предвидени в отделно решение на Комисията.

▼B

8.1.3. **Одобрение на пълноправните доставчици**

8.1.3.1. Пълноправните доставчици се одобряват от компетентния орган.

Одобрението за пълноправен доставчик се отнася до конкретен обект.

Всеки субект, който осигурява контрол за сигурност, посочен в точка 8.1.5, и доставя стоки, предназначени за полета, директно на борда на въздухоплавателното средство, трябва да бъде одобрен като пълноправен доставчик. Това не се прилага за въздушен превозвач, който сам прилага въпросния контрол за сигурност и доставя стоки единствено до собствените си въздухоплавателни средства.

8.1.3.2. Компетентният орган на всяка държава-членка определя в своята национална програма за сигурност на гражданското въздухоплаване, както е посочено в член 10 от Регламент (ЕО) № 300/2008, отговорностите по прилагането на следната процедура за одобрение на пълноправните доставчици:

а) Субектът иска одобрение от компетентния орган на държавата-членка, в която се намира неговият обект, за да получи статут на пълноправен доставчик.

Заявителят представя на компетентния орган програма за сигурност. В програмата се описват методите и процедурите, които се прилагат от доставчика с цел да бъдат изпълнени изискванията на точка 8.1.5. Програмата описва и начина, по който спазването на посочените методи и процедури следва да бъде наблюдавано от самия доставчик.

Заявителят представя и „Декларация за поемане на ангажименти — пълноправен доставчик на стоки, предназначени за полета“, съдържаща се в притурка 8-A. Тази декларация се подписва от законния представител или от лицето, което отговаря за сигурността.

Подписаната декларация се съхранява от компетентния орган.

б) Компетентният орган или независим валидатор, който действа от негово име, разглежда програмата за сигурност и извършва проверка на място на посочените обекти, за да прецени дали заявителят изпълнява изискванията на точка 8.1.5.

в) Ако компетентният орган е удовлетворен от сведенията, представени съгласно букви а) и б), той може да одобри доставчика като пълноправен доставчик за конкретно посочени обекти. Ако компетентният орган не е удовлетворен, причините за това се съобщават своевременно на субекта, който кандидатства за одобрение като пълноправен доставчик.

8.1.3.3. Статутът на пълноправния доставчик се подновява през равни интервали от време, които не надвишават 5 години. Това включва проверка на място, за да се прецени дали пълноправният доставчик все още отговаря на изискванията на точка 8.1.5.

Инспекцията на обектите на пълноправния доставчик от страна на компетентния орган в съответствие с неговата национална програма за контрол на качеството може да се счита за проверка на място, при условие че тя включва всички изисквания на точка 8.1.5.

8.1.3.4. Ако компетентният орган не е убеден, че пълноправният доставчик все още спазва изискванията на точка 8.1.5, той отнема предоставения статут на пълноправен доставчик за конкретните обекти.

▼B

8.1.3.5. Без да се засяга правото на всяка държава-членка да прилага по-строги мерки в съответствие с член 6 от Регламент (ЕО) № 300/2008, пълноправният доставчик, одобрен в съответствие с точка 8.1.3, се признава във всички държави-членки.

8.1.4. **Определяне на познати доставчици**

8.1.4.1. Всеки субект, който осигурява контрол за сигурност, посочен в точка 8.1.5.1, и доставя стоки, предназначени за полета, но не директно на борда на въздухоплавателното средство, трябва да бъде определен като познат доставчик от дружеството, за което той извършва доставки. Това не се отнася за пълноправните доставчици.

8.1.4.2. За да бъде определен за познат доставчик, субектът подава „Декларация за поемане на ангажименти — познат доставчик на стоки, предназначени за полета“, включена в притурка 8-Б, до всяко дружество, за което той извършва доставки. Декларацията се подписва от законния представител или от лицето, което отговаря за сигурността.

Подписаната декларация се съхранява от дружеството, за което познатият доставчик извършва доставки, като средство за потвърждение.

8.1.4.3. Ако за период от 2 години не са извършени доставки, статутът на познатия доставчик се прекратява.

8.1.4.4. Ако компетентният орган или дружеството, за което познатият доставчик извършва доставки, вече не е убеден/о, че познатият доставчик все още спазва изискванията на точка 8.1.5.1, съответното дружество отнема предоставения статут на познат доставчик.

8.1.5. **Контрол за сигурност, прилаган от въздушни превозвачи, пълноправни доставчици и познати доставчици**

8.1.5.1. Въздушният превозвач, пълноправният доставчик и познатият доставчик на стоки, предназначени за полета:

а) назначава лице, което да отговоря за сигурността в дружеството; и

б) гарантира, че лицата, които имат достъп до стоките, предназначени за полета, са преминали курс на обучение по сигурност, преди да получат достъп до тези стоки; и

в) предотвратява неразрешения достъп до своите помещения и до стоките, предназначени за полета; и

г) може да гарантира в приемлива степен, че в стоките, предназначени за полета, не са укрити забранени предмети; и

д) използва пломби, възможното нарушаване на чиято цялост да е ясно установимо, за запечатване на всички превозни средства и/или контейнери, превозващи стоки, предназначени за полети, или осигурява физическа защита за същите.

Буква д) не се прилага по време на превоз в зоната на съоръженията за излитане и кацане.

8.1.5.2. Контролът за сигурност, който трябва да бъде прилаган от въздушни превозвачи и пълноправни доставчици, е предмет и на допълнителните разпоредби, предвидени в отделно решение на Комисията.

8.2. ЗАЩИТА НА СТОКИ, ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ЗА ПОЛЕТА

Подробни разпоредби за защита на стоките, предназначени за полета, се съдържат в отделно решение на Комисията.

▼M1

8.3. ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ ЗА СИГУРНОСТ ЗА ДОСТАВЯНЕТО НА ТАГ И НА СПЕЦИАЛНИ, ПОЗВОЛЯВАЩИ ПРОВЕРКА НА ЦЕЛОСТТА ПЛИКОВЕ (STEB), ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ЗА ПОЛЕТА

1. Доставянето на пликове от вида STEB, предназначени за полета, се извършва в специални, позволяващи проверка на целостта пликове за безопасно пренасяне до зоната от страната на съоръженията за излитане и кацане или до зона с ограничен достъп.

▼M1

2. След първоначалното им приемане в зоната от страната на съоръженията за излитане и кацане или в зона с ограничен достъп и до последващата им продажба на борда на въздухоплавателното средство, ТАГ и пликовете от вида STEB са защитени от неправомерни действия.

3. Подробни разпоредби относно допълнителните разпоредби за сигурност за доставянето на ТАГ и на пликове от вида STEB, предназначени за полета, се съдържат в отделно решение.

▼B

ПРИТУРКА 8-А

ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ПОЕМАНЕ НА АНГАЖИМЕНТИ

ПЪЛНОПРАВЕН ДОСТАВЧИК НА СТОКИ, ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ЗА ПОЛЕТА

В съответствие с Регламент (ЕО) № 300/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 г. относно общите правила в областта на сигурността на гражданското въздухоплаване и актовете по неговото прилагане,

Декларирам, че:

— доколкото ми е известно, информацията, съдържаща се в програмата за сигурност на дружеството, е вярна и точна,

— всички практики и процедури, предвидени в тази програма за сигурност, ще бъдат прилагани и поддържани във всички обекти, обхванати от програмата,

— тази програма за сигурност ще бъде коригирана и адаптирана с оглед спазване на всички съответни бъдещи промени в законодателството на ЕО, освен ако [име на дружеството] информира [име на компетентния орган], че повече не желае да доставя стоки, предназначени за полета, директно на борда на въздухоплавателното средство (т.е. не желае повече да работи като пълноправен доставчик),

— [име на дружеството] ще информира писмено [име на компетентния орган] относно:

а) малки изменения в своята програма за сигурност, като например име на дружеството, лице, отговарящо за сигурността или данни за установяване на контакт, своевременно, но в рамките на не повече от 10 работни дни; и

б) планирани сериозни промени, като например нови процедури за проверка, мащабни строителни дейности, които биха могли да се отразят върху спазването на съответното законодателство на ЕО от страна на дружеството, или промяна на обекта/адреса, поне 15 работни дни преди началото/планираната промяна,

— с оглед гарантиране на спазването на съответното законодателство на ЕО [име на дружеството] ще оказва пълно съдействие при всички инспекции, според случая, и ще предоставя достъп до всички документи, ако инспекторите изискат това,

— [име на дружеството] ще информира [име на компетентния орган] относно всички сериозни нарушения във връзка със сигурността, както и всички съмнителни обстоятелства, които биха могли да имат отношение към стоките, предназначени за полета, по-специално относно всеки опит да бъдат укрити забранени предмети в доставките,

▼B

— [име на дружеството] гарантира, че целият персонал, който има отношение към тези въпроси, преминава подходящо обучение и разбира своите отговорности във връзка със сигурността, съгласно програмата за сигурност на дружеството, и

— [име на дружеството] ще информира [име на компетентния орган] относно:

а) преустановяване на своята дейност;

б) преустановяване на доставянето на стоки, предназначени за полета, директно на борда на въздухоплавателното средство; или

в) неспазване на изискванията на съответното законодателство на ЕО.

Поемам пълна отговорност по отношение на декларацията.

Име:

Длъжност в дружеството:

Дата:

Подпис:

ПРИТУРКА 8-Б

ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ПОЕМАНЕ НА АНГАЖИМЕНТИ

ПОЗНАТ ДОСТАВЧИК НА СТОКИ, ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ЗА ПОЛЕТА

В съответствие с Регламент (ЕО) № 300/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 г. относно общите правила в областта на сигурността на гражданското въздухоплаване и актовете по неговото прилагане,

Декларирам, че:

— [име на дружеството] спазва изискванията на законодателството на ЕО,

— с оглед гарантиране на спазването на съответното законодателство на ЕО [име на дружеството] ще оказва пълно съдействие при всички инспекции, според случая, и ще предоставя достъп до всички документи, ако инспекторите изискат това,

— [име на дружеството] ще информира [въздушния превозвач или пълноправния доставчик, на който то доставя стоки, предназначени за полета] относно всички сериозни нарушения във връзка със сигурността, както и всички съмнителни обстоятелства, които биха могли да имат отношение към стоките, предназначени за полета, по-специално относно всеки опит да бъдат укрити забранени предмети в доставките,

— [име на дружеството] гарантира, че всички служители, които имат отношение към тези въпроси, преминават подходящо обучение и разбират своите отговорности във връзка със сигурността, и

— [име на дружеството] ще информира [въздушния превозвач или пълноправния доставчик, на който то доставя стоки, предназначени за полета] относно:

а) преустановяване на своята дейност; или

б) неспазване на изискванията на съответното законодателство на ЕО.

Поемам пълна отговорност по отношение на декларацията.

Име:

Длъжност в дружеството:

Дата:

Подпис:

9. **СТОКИ, ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ЗА ЛЕТИЩАТА**

9.0. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

9.0.1. Освен ако е посочено друго или ако извършването на проверка се осигурява от орган или субект, летищният оператор гарантира прилагането на предвидените в настоящата глава мерки.

▼B

9.0.2. За целите на настоящата глава:

а) под „стоки, предназначени за летището“ се разбират всички предмети, предвидени за продажба, употреба или поддържане в наличност за всякакви цели или дейности в зоните с ограничен достъп на летищата;

б) под „познат доставчик на стоки, предназначени за летището“ се разбира доставчик, чиито процедури съответстват на общи правила и стандарти за сигурност, достатъчни за извършването на доставки за летището в зони с ограничен достъп.

9.0.3. Стоките се считат за стоки, предназначени за летището, от момента, в който те са разпознаваеми като стоки за продажба, употреба или поддържане в наличност в зоните с ограничен достъп на летищата.

9.1. КОНТРОЛ ЗА СИГУРНОСТ

9.1.1. **Контрол за сигурност — общи разпоредби**

9.1.1.1. Стоките, предназначени за летището, се подлагат на проверка, преди да бъдат допуснати до зони с ограничен достъп, освен ако е извършен контрол за сигурност на доставката от познат доставчик и доставката е била защитена от неправомерни действия в периода между извършването на контрола и внасянето ѝ в зона с ограничен достъп.

9.1.1.2. Стоките, предназначени за летището, които произхождат от зона с ограничен достъп, могат да бъдат освободени от контрол за сигурност.

9.1.1.3. Всички стоки, предназначени за летището, които са получени от познат доставчик, за които са налице признаци за нарушаване на целостта, или за които има основания да се счита, че не са били защитени от неправомерни действия след извършване на контрола, преминават проверка.

9.1.1.4. При доставка в пункт в зоната с ограничен достъп, се провежда оглед на стоките, предназначени за летището, от служителите в пункта, за да се гарантира, че липсват признаци за нарушаване на целостта.

9.1.2. **Проверка**

9.1.2.1. Средствата или методите, прилагани при извършване на проверка на стоките, предназначени за летището, отчитат естеството на стоките и отговарят на стандарт, който е достатъчно висок, за да гарантира, че в стоките няма укрити забранени предмети.

9.1.2.2. Проверката на стоките, предназначени за летището, е предмет и на допълнителните разпоредби, предвидени в отделно решение на Комисията.

9.1.3. **Определяне на познати доставчици**

9.1.3.1. Всеки субект, който осигурява контрол за сигурност, посочен в точка 9.1.4, и доставя стоки, предназначени за летището, трябва да бъде определен от летищния оператор за познат доставчик.

9.1.3.2. За да бъде определен за познат доставчик, субектът подава „Декларация за поемане на ангажименти — познат доставчик на стоки, предназначени за летището“, включена в притурка 9-A до летищния оператор. Декларацията се подписва от законния представител или от лицето, което отговаря за сигурността.

Подписаната декларация се съхранява от летищния оператор като средство за потвърждение.

▼B

9.1.3.3. Ако за период от 2 години не са извършени доставки, статутът на познатия доставчик се прекратява.

9.1.3.4. Ако компетентният орган или летищният оператор вече не е убеден, че познатият доставчик все още спазва изискванията на точка 9.1.4, летищният оператор отнема предоставения статут на познат доставчик.

9.1.4. **Контрол за сигурност, прилаган от познатите доставчици**

Познатият доставчик на стоки, предназначени за летищата:

а) назначава лице, което да отговоря за сигурността в дружеството; и

б) гарантира, че лицата, които имат достъп до стоките, предназначени за летищата, са преминали курс на обучение по сигурност, преди да получат достъп до тези стоки; и

в) предотвратява неразрешения достъп до своите помещения и до стоките, предназначени за летищата; и

г) може да гарантира в приемлива степен, че в стоките, предназначени за летищата, не са укрити забранени предмети; и

д) използва пломби, възможното нарушаване на чиято цялост да е ясно установимо, за запечатване на всички превозни средства и/или контейнери, превозващи стоки, или осигурява физическа защита за същите.

9.2. ЗАЩИТА НА СТОКИТЕ, ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ЗА ЛЕТИЩАТА

Подробни разпоредби за защитата на стоките, предназначени за летищата, се съдържат в отделно решение на Комисията.

▼M1

9.3. ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ ЗА СИГУРНОСТ ЗА ДОСТАВЯНЕТО НА ТАГ И НА СПЕЦИАЛНИ, ПОЗВОЛЯВАЩИ ПРОВЕРКА НА ЦЕЛОСТТА ПЛИКОВЕ (STEB)

1. Доставянето на пликове от вида STEB се извършва в специални, позволяващи проверка на целостта пликове за безопасно пренасяне до зоната от страната на съоръженията за излитане и кацане, след пункта за проверка на бордните карти, или до зона с ограничен достъп.

2. След първоначалното им приемане в зоната от страната на съоръженията за излитане и кацане или в зона с ограничен достъп и до последващата им продажба в търговските обекти, ТАГ и пликовете от вида STEB са защитени от неправомерни действия.

3. Подробни разпоредби относно допълнителните разпоредби за сигурност за доставянето на ТАГ и на пликове от вида STEB се съдържат в отделно решение.

▼B

ПРИТУРКА 9-А

ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ПОЕМАНЕ НА АНГАЖИМЕНТИ

ПОЗНАТ ДОСТАВЧИК НА СТОКИ, ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ЗА ЛЕТИЩАТА

В съответствие с Регламент (ЕО) № 300/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 г. относно общите правила в областта на сигурността на гражданското въздухоплаване и актовете по неговото прилагане,

Декларирам, че:

— [име на дружеството] спазва изискванията на законодателството на ЕО,

▼B

— с оглед гарантиране на спазването на съответното законодателство на ЕО [име на дружеството] ще оказва пълно съдействие при всички инспекции, според случая, и ще предоставя достъп до всички документи, ако инспекторите изискат това,

— [име на дружеството] ще информира [име на компетентния орган и летищен оператор] относно всички сериозни нарушения във връзка със сигурността, както и всички съмнителни обстоятелства, които биха могли да имат отношение към стоките, предназначени за летищата, по-специално относно всеки опит да бъдат укрити забранени предмети в доставките,

— [име на дружеството] гарантира, че всички служители, които имат отношение към тези въпроси, преминават подходящо обучение и разбират своите отговорности във връзка със сигурността, и

— [име на дружеството] ще информира [летищен оператор] относно:

а) преустановяване на своята дейност; или

б) неспазване на изискванията на съответното законодателство на ЕО.

Поемам пълна отговорност по отношение на декларацията.

Име:

Длъжност в дружеството:

Дата:

Подпис:

10. **МЕРКИ ЗА СИГУРНОСТ ПО ВРЕМЕ НА ПОЛЕТА**

Няма разпоредби в настоящия регламент.

11. **НАЕМАНЕ И ОБУЧЕНИЕ НА ПЕРСОНАЛА**

11.0. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

11.0.1. Органът, летищният оператор, въздушният превозвач или субектът, назначаващ лица, които прилагат или са отговорни за прилагането на мерки, за които той носи отговорност съгласно националната програма за сигурност на гражданското въздухоплаване, както е посочено в член 10 от Регламент (ЕО) № 300/2008, гарантира, че въпросните лица отговарят на стандартите, предвидени в настоящата глава.

11.0.2. За целите на настоящата глава „сертифициране“ означава официална оценка и потвърждение от или от името на компетентния орган, която показва, че лицето е преминало успешно съответното обучение и притежава необходимата компетентност, за да изпълнява задоволително възложените му функции.

11.0.3. За целите на настоящата глава „държава на пребиваване“ означава всяка страна, в която лицето е живяло непрекъснато за срок от 6 или повече месеца, а под „празнота“ в образователните занимания или в трудовата заетост се разбира всеки период над 28 дни.

11.0.4. Познанията, придобити от лицето преди неговото назначаване, могат да бъдат взети предвид при оценяване на потребностите от обучение съгласно настоящия раздел.

▼M6

11.0.5. За целите на настоящия регламент всяко от следните лица може да действа като независим валидатор:

— представител на националния орган на държава-членка на Европейския съюз,

— всяко друго физическо или юридическо лице, което се признава от държава-членка или от Комисията за тази цел.

▼B

11.1. НАЕМАНЕ НА ПЕРСОНАЛ

11.1.1. Лицата, наети да осъществяват или да отговарят за осъществяването на проверки, контрол на достъпа или друг вид контрол за сигурност в зоните с ограничен достъп, трябва да са преминали успешно цялостна проверка.

11.1.2. Лицата, наети да осъществяват или да отговарят за осъществяването на проверки, контрол на достъпа или друг вид контрол за сигурност в зони, различни от зоните с ограничен достъп, трябва да са преминали успешно цялостна проверка или проверка преди назначаване на работа. Освен ако е предвидено друго в настоящия регламент, дали да се извърши цялостна проверка или проверка преди назначаване на работа се определя от компетентния орган в съответствие с приложимите национални правила.

11.1.3. В съответствие с общностните и националните правила цялостната проверка включва поне следното:

а) установяване на самоличността на лицето въз основа на съответни документи;

б) проверка на регистрите на наказателни присъди във всички държави на пребиваване поне за предходните 5 години; и

в) проверка на трудовата заетост, образование и на всички празноти поне за предходните 5 години.

11.1.4. В съответствие с общностните и националните правила проверката преди назначаване на работа включва:

а) установяване на самоличността на лицето въз основа на съответни документи;

б) проверка на трудовата заетост, образование и на всички празноти поне за предходните 5 години; и

в) изискване лицето да подпише декларация, в която да отбележи дали има съдебно досие в някоя от държавите на пребиваване поне за предходните 5 години.

11.1.5. Цялостните проверки или проверките преди назначаване на работа трябва да са приключили, преди лицето да премине каквото и да е обучение по сигурността, свързано с достъп до информация, която е недостъпна за широката общественост.

11.1.6. Процедурата по наемане за всички лица, наемани съгласно точки 11.1.1 и 11.1.2, включва поне писмено заявление за назначаване и събеседване, чиято цел е да се придобие първоначална представа за възможностите и способностите на лицата.

11.1.7. Лицата, наемани да осъществяват контрол за сигурност, трябва да притежават психическите и физическите възможности и способности, необходими за ефикасно изпълнение на определените им задачи, както и да разбират естеството на тези изисквания от началото на процедурата по наемането им.

▼B

Тези възможности и способности се оценяват по време на процедурата по наемане, както и преди изтичане на изпитателния срок.

11.1.8. Данните от процедурата по наемане, включително резултатите от всички проведени тестове за оценка, се съхраняват за всички лица, наети съгласно точки 11.1.1 и 11.1.2, поне за периода на валидност на договорите им.

11.2. ОБУЧЕНИЕ

11.2.1. **Общи изисквания към обучението**

11.2.1.1. Лицата трябва да са преминали успешно съответното обучение, преди да получат разрешение да осъществяват самостоятелно контрол за сигурност.

11.2.1.2. Обучението на лицата, които изпълняват задачите, посочени в точки 11.2.3.1—11.2.3.5 и точка 11.2.4, включва теоретични и практически елементи, както и обучение в процеса на работа.

11.2.1.3. Съдържанието на курсовете за обучение се определя или одобрява от компетентния орган, преди:

а) инструктор да проведе каквото и да е обучение, изисквано съгласно Регламент (ЕО) № 300/2008 и актовете по неговото прилагане; или

б) да бъде проведено компютърно-базирано обучение с цел спазване на изискванията на Регламент (ЕО) № 300/2008 и на актовете по неговото прилагане.

Компютърно-базираното обучение може да се осъществява със или без помощта на инструктор.

11.2.1.4. Данните за обучението на всички лица се съхраняват поне за периода на валидност на договорите им.

11.2.2. **Основно обучение**

Основното обучение на лицата, изпълняващи задачите, посочени в точки 11.2.3.1, 11.2.3.4 и 11.2.3.5, както и точки 11.2.4, 11.2.5 и 11.5, дава следните познания:

а) познаване на предишни случаи на незаконна намеса в гражданското въздухоплаване, на терористични актове и настоящи заплахи;

б) познаване на правната рамка в областта на сигурността на въздухоплаването;

в) познаване на целите и организацията в областта на сигурността на въздухоплаването, включително задълженията и отговорностите на лицата, които осъществяват контрол за сигурност;

г) познаване на процедурите за контрол на достъпа;

д) познаване на използваните на летището системи за достъп с пропуски/идентификационни карти;

е) познаване на процедурите за нарочна проверка на лица, както и обстоятелствата, при които лица се подлагат на нарочна проверка или за тях се съобщава;

ж) познаване на процедурите за съобщаване на събития;

з) способност за разпознаване на забранени предмети;

и) способност за правилна реакция при инциденти, свързани със сигурността;

й) разбиране как човешкото поведение и реакции могат да окажат въздействие върху сигурността; и

к) способност да се комуникира ясно и уверено.

▼B

11.2.3. **Специализирано обучение на лицата, които осъществяват контрол за сигурност**

11.2.3.1. Специализираното обучение на лицата, извършващи проверка на лица, ръчен багаж, пренасяни предмети и регистриран багаж, дава следните познания:

а) познаване на конфигурацията на пункта за проверка и процеса на проверка;

б) информираност как могат да бъдат укрити забранени предмети;

в) способност за правилна реакция при откриване на забранени предмети;

г) познаване на възможностите и ограниченията на оборудването за сигурност или на използваните методи за проверка;

д) познаване на процедурите за реагиране при извънредни обстоятелства;

и, когато определените за лицето задачи изискват:

е) междуличностни умения, по-специално способност за справяне с културни различия и с потенциално опасни пътници;

ж) познаване на техники за ръчно претърсване;

з) способност за извършване на ръчно претърсване при стандарт, който е достатъчно висок, за да се гарантира в приемлива степен намирането на укрити забранени предмети;

и) познаване на обстоятелствата за освобождаване от проверка и специални процедури за сигурност;

й) способност за работа с използваното оборудване за сигурност;

к) способност за правилно разпознаване на изображенията, показани от оборудването за сигурност; и

л) познаване на изискванията за защита на регистрирания багаж.

11.2.3.2. Обучението на лицата, извършващи проверка на товари и поща, дава следните познания:

а) познаване на предишни случаи на незаконна намеса в гражданското въздухоплаване, на терористични актове и настоящи заплахи;

б) познаване на съответните правни изисквания;

в) познаване на целите и организацията в областта на сигурността на въздухоплаването, включително задълженията и отговорностите на лицата, които осъществяват контрол за сигурност на веригата за доставки;

г) способност за разпознаване на забранени предмети;

д) способност за правилна реакция при откриване на забранени предмети;

е) познаване на възможностите и ограниченията на оборудването за сигурност или на използваните методи за проверка;

ж) информираност как могат да бъдат укрити забранени предмети;

з) познаване на процедурите за реагиране при извънредни обстоятелства;

и) познаване на изискванията за защита на товари и поща;

и, когато определените за лицето задачи изискват:

й) познаване на изискванията за проверка на товари и поща, включително обстоятелствата за освобождаване от проверка и специални процедури за сигурност;

▼B

к) познаване на методи за проверка, подходящи за различни видове товари и поща;

л) познаване на техники за ръчно претърсване;

м) способност за извършване на ръчно претърсване при стандарт, който е достатъчно висок, за да се гарантира в приемлива степен намирането на укрити забранени предмети;

н) способност за работа с използваното оборудване за сигурност;

о) способност за правилно разпознаване на изображенията, показани от оборудването за сигурност; и

п) познаване на изискванията за транспортиране.

11.2.3.3. Обучението на лицата, извършващи проверка на поща и материали на въздушния превозвач, на стоки, предназначени за полета, и на стоки, предназначени за летищата, дава следните познания:

а) познаване на предишни случаи на незаконна намеса в гражданското въздухоплаване, на терористични актове и настоящи заплахи;

б) познаване на съответните правни изисквания;

в) познаване на целите и организацията в областта на сигурността на въздухоплаването, включително задълженията и отговорностите на лицата, които осъществяват контрол за сигурност на веригата за доставки;

г) способност за разпознаване на забранени предмети;

д) способност за правилна реакция при откриване на забранени предмети;

е) информираност как могат да бъдат укрити забранени предмети;

ж) познаване на процедурите за реагиране при извънредни обстоятелства;

з) познаване на възможностите и ограниченията на оборудването за сигурност или на използваните методи за проверка;

и, когато определените за лицето задачи изискват:

и) познаване на техники за ръчно претърсване;

й) способност за извършване на ръчно претърсване при стандарт, който е достатъчно висок, за да се гарантира в приемлива степен намирането на укрити забранени предмети;

к) способност за работа с използваното оборудване за сигурност;

л) способност за правилно разпознаване на изображенията, показани от оборудването за сигурност; и

м) познаване на изискванията за транспортиране.

11.2.3.4. Специализираното обучение на лицата, извършващи проверка на превозни средства, дава следните познания:

а) познаване на правните изисквания за проверка на превозни средства, включително обстоятелствата за освобождаване от проверка и специални процедури за сигурност;

б) способност за правилна реакция при откриване на забранени предмети;

в) информираност как могат да бъдат укрити забранени предмети;

г) познаване на процедурите за реагиране при извънредни обстоятелства;

▼B

д) познаване на техники за проверка на превозни средства; и

е) способност за извършване на проверка на превозни средства при стандарт, който е достатъчно висок, за да се гарантира в приемлива степен намирането на укрити забранени предмети.

11.2.3.5. Специализираното обучение на лица, извършващи контрол на достъпа на летищата, както и наблюдение и патрулиране, дава следните познания:

а) познаване на правните изисквания за контрол на достъпа, включително обстоятелствата за освобождаване от проверка и специални процедури за сигурност;

б) познаване на използваните на летището системи за контрол на достъпа;

в) познаване на различни видове разрешителни, включително идентификационни карти и пропуски за превозни средства, които осигуряват достъп до зоните на съоръженията за излитане и кацане, и способност за разпознаване на въпросните разрешителни;

г) познаване на процедурите за патрулиране и за нарочна проверка на лица, както и обстоятелствата, при които лица се подлагат на нарочна проверка или за тях се съобщава;

д) способност за правилна реакция при откриване на забранени предмети;

е) познаване на процедурите за реагиране при извънредни обстоятелства; и

ж) междуличностни умения, по-специално способност за справяне с културни различия и с потенциално опасни пътници.

11.2.3.6. Обучението на лицата, извършващи претърсване за сигурност на въздухоплавателните средства, дава следните познания:

а) познаване на правните изисквания за извършване на претърсване за сигурност на въздухоплавателните средства;

б) познаване на конфигурацията на типовете въздухоплавателни средства, в които лицето ще извършва претърсване за сигурност на въздухоплавателните средства;

в) способност за разпознаване на забранени предмети;

г) способност за правилна реакция при откриване на забранени предмети;

д) информираност как могат да бъдат укрити забранени предмети; и

е) способност за извършване на претърсване за сигурност на въздухоплавателните средства при стандарт, който е достатъчно висок, за да се гарантира в приемлива степен намирането на укрити забранени предмети.

11.2.3.7. Обучението на лицата, осигуряващи защита на въздухоплавателните средства, дава следните познания:

а) познания как да защитават въздухоплавателните средства и как да предотвратят неразрешения достъп до тях;

б) познаване на процедури за запечатване на въздухоплавателните средства, ако това е уместно;

в) познаване на използваните на летището системи за достъп с пропуски/идентификационни карти;

г) познаване на процедурите за нарочна проверка на лица, както и обстоятелствата, при които лица се подлагат на нарочна проверка или за тях се съобщава; и

▼B

д) познаване на процедурите за реагиране при извънредни обстоятелства.

11.2.3.8. Обучението на лицата, извършващи съпоставяне на багажа, дава следните познания:

а) познаване на предишни случаи на незаконна намеса в гражданското въздухоплаване, на терористични актове и настоящи заплахи;

б) познаване на съответните правни изисквания;

в) познаване на целите и организацията в областта на сигурността на въздухоплаването, включително задълженията и отговорностите на лицата, които осъществяват контрол за сигурност;

г) способност за правилна реакция при откриване на забранени предмети;

д) познаване на процедурите за реагиране при извънредни обстоятелства;

е) познаване на изискванията и техниките за съпоставяне на пътници и багажи; и

ж) познаване на изискванията за защита на материали на въздушния превозвач, използвани за обработка на пътници и багажи.

11.2.3.9. Обучението на лицата, осъществяващи контрол за сигурност, различен от проверка, по отношение на товари и поща, или които имат достъп до въздушни товари или въздушна поща, разпознаваеми като такива, дава следните познания:

а) познаване на предишни случаи на незаконна намеса в гражданското въздухоплаване, на терористични актове и настоящи заплахи;

б) познаване на съответните правни изисквания;

в) познаване на целите и организацията в областта на сигурността на въздухоплаването, включително задълженията и отговорностите на лицата, които осъществяват контрол за сигурност на веригата за доставки;

г) познаване на процедурите за нарочна проверка на лица, както и обстоятелствата, при които лица се подлагат на нарочна проверка или за тях се съобщава;

д) познаване на процедурите за съобщаване на събития;

е) способност за разпознаване на забранени предмети;

ж) способност за правилна реакция при откриване на забранени предмети;

з) информираност как могат да бъдат укрити забранени предмети;

и) познаване на изискванията за защита на товари и поща; и

й) познаване на изискванията за транспортиране, ако това е приложимо.

11.2.3.10. Обучението на лицата, осъществяващи контрол за сигурност, различен от проверка, на поща и материали на въздушния превозвач, на стоки, предназначени за полета, и на стоки, предназначени за летищата, дава следните познания:

а) познаване на предишни случаи на незаконна намеса в гражданското въздухоплаване, на терористични актове и настоящи заплахи;

б) познаване на съответните правни изисквания;

▼B

в) познаване на целите и организацията в областта на сигурността на въздухоплаването, включително задълженията и отговорностите на лицата, които осъществяват контрол за сигурност;

г) познаване на процедурите за нарочна проверка на лица, както и обстоятелствата, при които лица се подлагат на нарочна проверка или за тях се съобщава;

д) познаване на процедурите за съобщаване на събития;

е) способност за разпознаване на забранени предмети;

ж) способност за правилна реакция при откриване на забранени предмети;

з) информираност как могат да бъдат укрити забранени предмети;

и) познаване на изискванията за защита на поща и материали на въздушния превозвач, на стоки, предназначени за полета или за летището, в зависимост от случая; и

й) познаване на изискванията за транспортиране, ако това е приложимо.

11.2.4. **Специализирано обучение на лицата, които са преки ръководители на лица, извършващи контрол за сигурност (преки ръководители)**

Специализираното обучение на преките ръководители, в допълнение към познанията на лицата, които те ръководят, дава следните познания:

а) познаване на съответните правни изисквания и как те да бъдат изпълнени;

б) познаване на задачите по упражняване на надзор;

в) познаване на вътрешния контрол на качеството;

г) способност за правилна реакция при откриване на забранени предмети;

д) познаване на процедурите за реагиране при извънредни обстоятелства;

е) способност за предоставяне на наставничество и обучение в процеса на работа, както и за мотивиране на другите;

и, когато определените за лицето задачи изискват:

ж) познания по управление на конфликти; и

з) познаване на възможностите и ограниченията на оборудването за сигурност или на използваните методи за проверка.

11.2.5. **Специализирано обучение за лицата, които носят обща отговорност на национално или местно равнище за това програмата за сигурност и нейното прилагане да са съобразени с всички правни разпоредби (ръководители по сигурността)**

Специализираното обучение на ръководителите по сигурността дава следните познания:

а) познаване на съответните правни изисквания и как те да бъдат изпълнени;

б) познаване на контрола на качеството на вътрешно, национално, общностно и международно равнище;

▼B

в) способност за мотивиране на другите;

г) познаване на възможностите и ограниченията на оборудването за сигурност или на използваните методи за проверка.

11.2.6. **Обучение на лица, които не са пътници, за които се изисква достъп без придружител до зони с ограничен достъп**

11.2.6.1. Лица, които не са пътници, за които се изисква достъп без придружител до зони с ограничен достъп и не попадат в обхвата на точки 11.2.3—11.2.5 и 11.5, преминават курс на обучение по сигурност, преди да им бъде издадено разрешение за достъп без придружител до зони с ограничен достъп.

11.2.6.2. Обучението по сигурност дава следните познания:

а) познаване на предишни случаи на незаконна намеса в гражданското въздухоплаване, на терористични актове и настоящи заплахи;

б) познаване на съответните правни изисквания;

в) познаване на целите и организацията в областта на сигурността на въздухоплаването, включително задълженията и отговорностите на лицата, които осъществяват контрол за сигурност;

г) познаване на конфигурацията на пункта за проверка и процеса на проверка;

д) познаване на контрола на достъпа и съответните процедури за проверка;

е) познаване на използваните на летището пропуски за лица;

ж) познаване на процедурите за съобщаване на събития; и

з) способност за правилна реакция при инциденти, свързани със сигурността.

11.2.6.3. Всяко лице, което преминава курс на обучение по сигурност, трябва да демонстрира познания по всички въпроси, обхванати от точка 11.2.6.2, преди да му бъде издадено разрешение за достъп без придружител до зони с органичен достъп.

▼M8

11.3. СЕРТИФИЦИРАНЕ ИЛИ ОДОБРЕНИЕ

11.3.1. Лицата, изпълняващи задачите, изброени в точки 11.2.3.1—11.2.3.5, преминават:

а) процедура на първоначално сертифициране или одобрение; както и

б) за лицата, които работят с рентгеново оборудване или система за откриване на експлозиви (EDS), както и за проверяващите лица със скенери за целите на сигурността — периодично сертифициране поне веднъж на всеки 3 години; както и

в) за всички останали лица — периодично сертифициране поне веднъж на всеки 5 години.

11.3.2. Лицата, които работят с рентгеново оборудване или система за откриване на експлозиви, както и проверяващите лица със скенери за целите на сигурността, преминават стандартизиран тест за разпознаване на изображения като част от процедурата на тяхното първоначално сертифициране или одобрение.

11.3.3. Процедурата за периодично сертифициране или периодично одобрение на лицата, които работят с рентгеново оборудване или система за откриване на експлозиви, както и на проверяващите лица със скенери за целите на сигурността, включва както стандартизиран тест за разпознаване на изображения, така и оценка на оперативните резултати.

11.3.4. Ако лицето не премине успешно процедурата за периодично сертифициране или одобрение в разумен срок, който обикновено не превишава 3 месеца, неговите правомощия във връзка със сигурността се отнемат.

▼M8

11.3.5. Данните относно сертифицирането или одобрението за всички лица, преминали съответно процедура по сертифициране или одобрение, се съхраняват поне за периода на валидност на договорите им.

▼B

11.4. ПЕРИОДИЧНО ОБУЧЕНИЕ

11.4.1. Лицата, които работят с рентгеново оборудване или система за откриване на експлозив (EDS), преминават периодично обучение, състоящо се от обучение за разпознаване на изображения и тест. То се осъществява под формата на:

а) обучение в зала и/или компютърно-базирано обучение; или

б) обучение по TIP в процеса на работа, при условие че рентгеновото оборудване или системата за откриване на експлозив (EDS) използва TIP набор от поне 6 000 изображения, както е посочено по-долу, а лицето ползва това оборудване поне в продължение на една трета от работното си време.

Резултатите от теста се предоставят на лицето и се съхраняват, като може да бъдат взети предвид при процедурата по повторно сертифициране или одобрение.

При обучението в зала и/или компютърно-базираното обучение лицата преминават обучение за разпознаване на изображения и тест с продължителност поне 6 часа на всеки период от 6 месеца. Използва се набор от изображения, съдържащ поне 1 000 изображения и поне 250 различни опасни предмета, включително изображения на съставни части на опасни предмети, а всеки предмет е представен в множество различни положения. По време на обучението и теста от този набор се избират изображения по непредвидим начин.

За обучението по TIP в процеса на работа се използва набор от изображения, съдържащ поне 6 000 изображения на поне 1 500 различни опасни предмета, включително изображения на съставни части на опасни предмети, а всеки предмет е представен в множество различни положения.

▼M8

11.4.1.1. Проверяващите лица със скенери за целите на сигурността преминават периодично обучение, състоящо се от обучение за разпознаване на изображения и тест. Обучението се провежда в зала и/или посредством компютърна техника и е с времетраене поне 6 часа за всеки 6-месечен период.

Резултатите от теста се предоставят на съответното лице и се съхраняват, като може да бъдат взети предвид при процедурата по повторно сертифициране или одобрение.

▼B

11.4.2. Лицата, изпълняващи задачите, изброени в точка 11.2, различни от посочените в точка 11.4.1, преминават периодично обучение при честота, която е достатъчна да гарантира поддържане на притежаваната компетентност, както и придобиване на такава, отчитаща развитието в областта на сигурността.

Периодичното обучение се провежда:

а) за умения, придобити по време на първоначалното основно и специализирано обучение, поне веднъж на всеки 5 години или, в случите, когато умението не е упражнявано повече от 6 месеца — преди лицето отново да започне да изпълнява задължения, свързани със сигурността; и

б) за нови или разширени умения, необходими, за да могат лицата, които осъществяват или отговарят за осъществяването на контрол за сигурност, да бъдат запознати своевременно с новите заплахи и правните изисквания преди момента на тяхното прилагане.

Изискванията съгласно буква а) не се прилагат за уменията, придобити по време на специализирано обучение, които повече не са необходими при изпълнение на определените за лицето задачи.

11.4.3. Данните за периодичното обучение на всички лица се съхраняват поне за периода на валидност на договорите им.

▼B

11.5. КВАЛИФИКАЦИЯ НА ИНСТРУКТОРИТЕ И НА НЕЗАВИСИМИТЕ ВАЛИДАТОРИ

11.5.1. Компетентният орган поддържа или има достъп до списък на сертифицирани инструктори и, ако е уместно, независими валидатори, които отговарят на изискванията, посочени в точка 11.5.2, 11.5.3 или 11.5.4.

11.5.2. Инструкторите и независимите валидатори трябва да са преминали успешно цялостна проверка в съответствие с точка 11.1.3, както и да представят доказателства за съответните квалификации или познания. Независимите валидатори трябва да са без никакви договорни или парични задължения към летищните оператори, въздушните превозвачи или субектите, които те са наети да наблюдават.

11.5.3. Инструкторите, които са били наети или са предоставяли обучение, посочено в настоящия регламент, преди неговото влизане в сила, трябва да докажат на компетентния орган поне следното:

а) че притежават знания и умения, както е посочено в точка 11.5.5; и

б) че провеждат само курсове, одобрени от компетентния орган в съответствие с точка 11.2.1.3.

11.5.4. Независимите валидатори, които са били наети, преди настоящият регламент да влезе в сила, трябва да докажат на компетентния орган поне следното:

а) че притежават умения, както е посочено в точка 11.5.6; и

б) че нямат никакви договорни или парични задължения към летищните оператори, въздушните превозвачи или субектите, подлежащи на наблюдение.

11.5.5. За да бъде сертифицирано едно лице като инструктор, който има квалификация да провежда обучение съгласно посоченото в точки 11.2.3.1—11.2.3.5, 11.2.4 и 11.2.5, то трябва да познава работната среда в съответната област на сигурност на въздухоплаването, както и да притежава квалификация и умения в следните области:

а) техники на преподаване; и

б) елементите на сигурност, които трябва да бъдат преподавани.

11.5.6. За да бъде сертифицирано едно лице като независим валидатор, то трябва да познава работната среда в съответната област на сигурност на въздухоплаването, както и да притежава умения в следните области:

а) контрол на качеството; и

б) областите от сигурността, които трябва да бъдат валидирани или наблюдавани.

11.5.7. Компетентният орган осигурява обучение за инструкторите и независимите валидатори или одобрява и поддържа списък с подходящи курсове за обучение по сигурността. Компетентният орган гарантира, че инструкторите и независимите валидатори се обучават редовно или получават информация относно новостите в съответните области.

11.5.8. Когато компетентният орган вече не е убеден, че обучението, провеждано от квалифициран инструктор, дава умения в съответните области, той отнема одобрението за курса или гарантира, че инструкторът е отстранен временно от списъка на квалифицираните инструктори или е заличен от същия, според случая.

11.6. ВЗАИМНО ПРИЗНАВАНЕ НА ОБУЧЕНИЕТО

Всички умения, придобити от едно лице с оглед спазване на изискванията съгласно Регламент (ЕО) № 300/2008 и актовете по неговото прилагане в една държава-членка, се вземат предвид в другите държави-членки.

▼B

12. **ОБОРУДВАНЕ ЗА СИГУРНОСТ**

12.0. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

12.0.1. Органът, операторът или субектът, който използва оборудване за прилагане на мерки, за които той носи отговорност съгласно националната програма за сигурност на гражданското въздухоплаване, както е посочено в член 10 от Регламент (ЕО) № 300/2008, предприема разумни стъпки, за да гарантира, че въпросното оборудване отговаря на стандартите, предвидени в настоящата глава.

Информацията, класифицирана съгласно Решение 2001/844/ЕО, ЕОВС, Евратом на Комисията ([1]), се предоставя от компетентния орган на производителите, които е необходимо да са запознати с нея.

12.0.2. Извършват се рутинни тестове на оборудването за сигурност.

12.1. РАМКОВИ МЕТАЛ-ДЕТЕКТОРИ (WTMD)

12.1.1. **Общи принципи**

12.1.1.1. Рамковият метал-детектор трябва да може да открива и да сигнализира посредством аларма за наличие, най-малкото, на определени метални предмети — както поотделно, така и в комбинации.

12.1.1.2. Откриването на метални предмети с рамков метал-детектор не трябва да зависи от положението и ориентацията на съответните предмети.

12.1.1.3. Рамковият метал-детектор се закрепва здраво към стабилна основа.

12.1.1.4. Рамковият метал-детектор трябва да има визуален индикатор, който да показва, че оборудването е в действие.

12.1.1.5. Средствата за промяна на настройките на рамковия метал-детектор за откриване са защитени и само оправомощени лица имат достъп до тях.

12.1.1.6. Рамковият метал-детектор подава и визуален, и звуков алармиращ сигнал, когато открие метални предмети съгласно точка 12.1.1.1. И двата вида алармиращи сигнали трябва да се забелязват в радиус от 2 метра.

12.1.1.7. Визуалната аларма трябва да показва силата на сигнала, генериран от рамковия метал-детектор.

12.1.1.8. Рамковият метал-детектор се поставя на такова място, че да не се влияе от източници на смущения.

12.1.2. **Стандарти за рамкови метал-детектори**

12.1.2.1. Съществуват два стандарта за рамковите метал-детектори. Подробни разпоредби относно тези стандарти се съдържат в отделно решение на Комисията.

12.1.2.2. Всички рамкови метал-детектори трябва да отговарят на стандарт 1.

Стандарт 1 е валиден до 1 януари 2011 г.

12.1.2.3. Стандарт 2 се прилага за всички рамкови метал-детектори, инсталирани от 5 януари 2007 г. насам, освен при наличие на договор за инсталиране на отговарящ на стандарт 1 детектор, сключен преди тази дата.

Всички рамкови метал-детектори трябва да отговарят на стандарт 2 не по-късно от 1 януари 2011 г.

([1]) ОВ L 317, 3.12.2001 г., стр. 1.

▼B

12.1.3. **Допълнителни изисквания за рамковите метал-детектори**

Всеки рамков метал-детектор, за чието инсталиране е сключен договор от 5 януари 2007 г. насам, трябва да може да извършва следните операции:

а) да генерира звуков и/или визуален сигнал, когато определен процент от пътниците преминат през рамковия метал-детектор, без да задействат алармата съгласно точка 12.1.1.1. Трябва да има възможност за задаване на този процент; и

б) да отчита броя на проверените лица с изключение на преминалите през детектора в обратната посока; и

в) да отчита броя на алармиращите сигнали; и

г) да изчислява дела на алармиращите сигнали като процент спрямо броя на проверените лица.

12.2. РЪЧНИ МЕТАЛ-ДЕТЕКТОРИ (HHMD)

12.2.1. Ръчните метал-детектори трябва да могат да откриват метални предмети от черни и цветни метали. Откриването на металния предмет и неговото местоположение се указват посредством алармиращ сигнал.

12.2.2. Средствата за промяна на настройките за чувствителност на ръчния метал-детектор са защитени и само оправомощени лица имат достъп до тях.

12.2.3. Ръчният метал-детектор генерира звуков сигнал при откриване на метални предмети. Сигналът трябва да се чува в радиус от 1 метър.

12.2.4. Функционирането на ръчния метал-детектор не трябва да се влияе от източници на смущения.

12.2.5. Ръчният метал-детектор трябва да има визуален индикатор, който показва, че оборудването е в действие.

12.3. РЕНТГЕНОВО ОБОРУДВАНЕ

Рентгеновото оборудване отговаря на подробните изисквания, които се съдържат в отделно решение на Комисията.

12.4. СИСТЕМИ ЗА ОТКРИВАНЕ НА ЕКСПЛОЗИВ (EDS)

12.4.1. **Общи принципи**

12.4.1.1. Системите за откриване на експлозив трябва да могат да откриват и да сигнализират посредством аларма за наличието на определени и по-големи индивидуални количества експлозив в багажа или в други пратки.

12.4.1.2. Откриването трябва да не зависи от формата, местоположението или насочеността на взривното вещество.

12.4.1.3. Системата за откриване на експлозив издава алармиращ сигнал при всяко от следните обстоятелства:

— когато открие взривно вещество, и

— когато открие наличието на предмет, който пречи за откриване на взривно вещество, и

— когато съдържанието на даден багаж или пратка е твърде плътно, за да бъде анализирано.

▼M7

12.4.2. **Стандарти за системите за откриване на експлозив**

12.4.2.1. Съществуват три стандарта за системите за откриване на експлозив. Подробни разпоредби относно тези стандарти се съдържат в отделно решение на Комисията.

▼M7

12.4.2.2. Всички системи за откриване на експлозив трябва да отговарят на стандарт 1.

12.4.2.3. Стандарт 1 е валиден до 1 септември 2012 г.

12.4.2.4. Компетентният орган може да разреши системите за откриване на експлозив, отговарящи на стандарт 1, които са инсталирани между 1 януари 2003 г. и 1 септември 2006 г., да продължат да се използват най-късно до 1 януари 2014 г.

12.4.2.5. Стандарт 2 се прилага за всички системи за откриване на експлозив, инсталирани от 1 януари 2007 г. насам, освен при договор за инсталиране на отговаряща на стандарт 1 система, сключен преди 19 октомври 2006 г.

12.4.2.6. Всички системи за откриване на експлозив трябва да отговарят на стандарт 2 не по-късно от 1 септември 2012 г., освен ако се прилага точка 12.4.2.4.

12.4.2.7. Стандарт 2 е валиден до 1 септември 2020 г.

12.4.2.8. Компетентният орган може да разреши системите за откриване на експлозив, отговарящи на стандарт 2, които са инсталирани между 1 януари 2011 г. и 1 септември 2014 г., да продължат да се използват най-късно до 1 септември 2022 г.

12.4.2.9. Компетентният орган уведомява Комисията, когато разрешава системи за откриване на експлозив, отговарящи на стандарт 2, да продължат да се използват след 1 септември 2020 г.

12.4.2.10. Стандарт 3 се прилага за всички системи за откриване на експлозив, инсталирани след 1 септември 2014 г.

12.4.2.11. Всички системи за откриване на експлозив трябва да отговарят на стандарт 3 не по-късно от 1 септември 2020 г., освен ако се прилага точка 12.4.2.8.

▼B

12.4.3. **Изисквания за качество на изображението за системите за откриване на експлозив**

Качеството на изображението на системите за откриване на експлозив отговаря на подробните изисквания, които се съдържат в отделно решение на Комисията.

12.5. ПРОЕКТИРАНЕ НА ИЗОБРАЖЕНИЯ НА ОПАСНИ ПРЕДМЕТИ (TIP)

12.5.1. **Общи принципи**

12.5.1.1. Проектирането на изображения на опасни предмети (TIP) дава възможност за показване на виртуални образи на опасни предмети в рентгеновото изображение на багажа или на други пратки, които преминават проверка.

Виртуалните образи се добавят в рентгеновото изображение на багажа или на пратките, които преминават проверка, равномерно разпределени и на променящо се място.

Трябва да има възможност за задаване на процента на виртуалните образи, които да бъдат проектирани.

12.5.1.2. Системата TIP трябва да не влошава ефективността и нормалното функциониране на рентгеновото оборудване.

Операторът, извършващ проверката, не получава информация, че виртуално изображение на опасен предмет ще бъде проектирано или е било проектирано, преди да се появи съобщение съгласно точка 12.5.2.2.

12.5.1.3. Средствата за управление на системата TIP са защитени и само оправомощени лица имат достъп до тях.

12.5.2. **Съставни компоненти на системата TIP**

12.5.2.1. Системата TIP включва поне:

а) набор от виртуални изображения на опасни предмети;

б) възможност за генериране на съобщения и за тяхното заличаване; и

в) възможност за записване и представяне на резултатите от реакциите на отделните оператори, извършващи проверките.

▼B

12.5.2.2. Системата TIP представя съобщение на оператора, извършващ проверката, в следните случаи:

а) когато е било проектирано виртуално изображение на опасен предмет и операторът, извършващ проверката, е реагирал;

б) когато е било проектирано виртуално изображение на опасен предмет и операторът, извършващ проверката, не е реагирал;

в) когато не е било проектирано виртуално изображение на опасен предмет, но операторът, извършващ проверката, е реагирал; и

г) когато опит за проектиране на виртуално изображение на опасен предмет е бил неуспешен и това е било видимо за оператора.

Съобщението се представя по такъв начин, че да не закрива изображението на багажа или пратката, за което се отнася.

Съобщението остава на екрана, докато не бъде заличено от оператора, извършващ проверката. В случаите, описани в букви а) и б), съобщението се появява заедно с виртуалното изображение на опасния предмет.

12.5.2.3. За достъп до оборудване с инсталирана и задействана система TIP се изисква използването на уникален идентификационен код от страна на оператора, извършващ проверката.

12.5.2.4. Системата TIP трябва да може да съхранява резултатите с реакциите на отделните оператори, извършващи проверки, за срок от минимум 12 месеца в подходящ формат за правене на отчети.

12.5.2.5. Съставните компоненти на системата TIP са предмет и на допълнителните подробни изисквания, предвидени в отделно решение на Комисията.

12.6. ОБОРУДВАНЕ ЗА ОТКРИВАНЕ НА СЛЕДИ ОТ ЕКСПЛОЗИВ (ETD)

Оборудването за откриване на следи от експлозив трябва да може да събира и анализира частици върху замърсени повърхности или от съдържанието на багаж или пратки, или изпарения от тях, както и да сигнализира посредством аларма за наличието на следи от експлозив.

12.7. ОБОРУДВАНЕ ЗА ПРОВЕРКА НА ТЕЧНОСТИ, АЕРОЗОЛИ И ГЕЛОВЕ (ТАГ)

12.7.1. **Общи принципи**

12.7.1.1. Оборудването, изброено в точка 4.1.3.1, което се използва за проверка на течности, аерозоли и гелове (ТАГ), трябва да може да открива и да сигнализира посредством аларма за наличието на определени и по-големи индивидуални количества опасни вещества в ТАГ.

12.7.1.2. Откриването на такива вещества трябва да не зависи от формата или материала на контейнера с ТАГ.

12.7.1.3. Оборудването се използва по начин, който гарантира, че контейнерът е поставен и насочен така, че възможностите за откриване да бъдат използвани изцяло.

12.7.1.4. Оборудването издава алармиращ сигнал при всяко от следните обстоятелства:

а) когато открие опасно вещество;

б) когато открие наличието на предмет, който пречи на откриването на опасни вещества;

▼B

в) когато не може да се прецени дали ТАГ са безвредни; и

г) когато съдържанието на проверявания багаж е твърде плътно, за да бъде анализирано.

12.7.2. **Стандарти за оборудването за проверка на ТАГ**

12.7.2.1. Съществуват два стандарта за оборудването за проверка на ТАГ. Подробни разпоредби относно тези стандарти се съдържат в отделно решение на Комисията.

12.7.2.2. Цялото оборудване за проверка на ТАГ трябва да отговаря на стандарт 1.

Стандарт 1 е валиден до 28 април 2014 г.

12.7.2.3. Стандарт 2 се прилага за цялото оборудване за проверка на ТАГ, инсталирано от 29 април 2014 г. нататък.

Цялото оборудване за проверка на ТАГ трябва да отговаря на стандарт 2 не по-късно от 29 април 2016 г.

12.7.3. **Одобрение на оборудването за проверка на ТАГ**

Оборудването, одобрено от компетентния орган на държава-членка или от името на компетентния орган на държава-членка като отговарящо на стандартите, предвидени в отделно решение на Комисията, се признава от другите държави-членки като отговарящо на въпросните стандарти. Държавите-членки съобщават на Комисията името, а при поискване и друга важна информация за органите, определени да издават одобрения за оборудването. Комисията информира другите държави-членки относно тези органи.

12.8. МЕТОДИ ЗА ПРОВЕРКА, ПРИ КОИТО СЕ ИЗПОЛЗВАТ НОВИ ТЕХНОЛОГИИ

12.8.1. Държавите-членки могат да разрешат метод за проверка, при който се използват нови технологии, различни от предвидените в настоящия регламент, при условие че:

а) се използва за оценка на нов метод за проверка; и

б) няма да окаже отрицателно влияние върху общото ниво на сигурност, което вече е достигнато; и

в) на всички заинтересовани лица, в това число и пътници, се дава подходяща информация за провеждането на експеримента.

12.8.2. Най-малко четири месеца преди планираното му въвеждане съответната държава-членка уведомява писмено Комисията и останалите държави-членки за предложения нов метод за проверка, който тя възнамерява да разреши, като включва и становището си за начина, по който ще гарантира, че прилагането на новия метод ще изпълни изискванията на точка 12.8.1, буква б). Уведомлението съдържа също така подробна информация за обекта/обектите, в който/които ще бъде използван методът за проверка, както и планираната продължителност на периода за оценка.

12.8.3. Ако Комисията даде положителен отговор на държавата-членка или ако в продължение на три месеца след получаване на писмената молба държавата-членка не получи отговор от Комисията, държавата-членка може да разреши въвеждането на новия метод за проверка, при който се използват нови технологии.

Ако Комисията не е убедена, че предлаганият нов метод за проверка предоставя достатъчно гаранции за поддържане на общото ниво на сигурност на въздухоплаването в Общността, Комисията информира държавата-членка за това в срок от три

▼B

месеца след получаване на уведомлението, посочено в точка 12.8.2, като посочва причините. При това положение съответната държава-членка не започва прилагането на метода за проверка, преди да е спазила изискванията на Комисията.

12.8.4. Максималната продължителност на периода за оценка на всеки метод за проверка с използване на нови технологии е осемнадесет месеца. Този период за оценка може да бъде удължен от Комисията най-много с дванадесет месеца, при условие че държавата-членка представи адекватна обосновка за удължаването.

12.8.5. По време на периода за оценка през периоди, не по-дълги от шест месеца, компетентният орган в съответната държава-членка представя на Комисията доклад за напредъка на дейността по оценката. Комисията информира останалите държави-членки за съдържанието на доклада за напредъка. Ако не бъдат представени доклади за напредъка, Комисията може да изиска от държавата-членка да преустанови експеримента.

12.8.6. Ако въз основа на доклад Комисията счете, че методът за проверка, който е въведен експериментално, не предоставя достатъчно гаранции, че се поддържа общото ниво на сигурност на въздухоплаването в Общността, Комисията информира държавата-членка, че експериментът се преустановява до получаването на такива гаранции.

12.8.7. Периодът за оценка не може да бъде по-дълъг от тридесет месеца.

▼M3

12.9 КУЧЕТА ЗА ОТКРИВАНЕ НА ЕКСПЛОЗИВИ

12.9.1 **Общи принципи**

12.9.1.1 Кучето за откриване на експлозиви (EDD) е в състояние да открива и да сигнализира за наличието на определени и по-големи индивидуални количества взривно вещество.

12.9.1.2 Откриването не зависи от формата, местоположението или насочеността на взривните вещества.

12.9.1.3 EDD сигнализира под формата на реакция в пасивна форма, когато открие взривните вещества, посочени в притурка 12-Г към отделно решение на Комисията.

12.9.1.4 EDD и неговият водач могат да бъдат използвани за проверка, ако и двамата са били одобрени независимо и заедно в екип.

12.9.1.5 EDD и неговият водач преминават първоначално и периодично обучение с цел да се гарантира усвояване и поддържане на необходимите умения и, когато това е уместно, да се придобият нови умения.

12.9.1.6 Екип EDD, състоящ се от куче за откриване на експлозиви и водач/и, преминава успешно курс на обучение, за да бъде одобрен.

12.9.1.7 Екип EDD се одобрява от или от името на компетентния орган в съответствие с притурки 12-Д и 12-Е към отделно решение на Комисията.

12.9.1.8 След получаване на одобрение от компетентния орган екипът EDD може да бъде използван за извършване на проверки за сигурност чрез метода на свободно движение на кучето (free running) или на дистанционно проследяване на експлозиви по мирис (remote explosive scent tracing).

12.9.2 **Стандарти за куче за откриване на експлозиви (EDD)**

12.9.2.1 Изискванията за ефективност на EDD се съдържат в притурка 12-Г към отделно решение на Комисията.

▼M3

12.9.2.2 Екипът EDD, използван за проверка на лица, ръчен багаж, вещи, пренасяни от лица, които не са пътници, превозни средства, въздухоплавателни средства, стоки, предназначени за полета и за летището, и зоните с ограничен достъп на летищата, отговаря на **стандарт 1** за откриване.

12.9.2.3 Екипът EDD, използван за проверка на регистриран багаж, поща и материали на въздушен превозвач, товари и поща, отговаря на **стандарт 2** за откриване.

12.9.2.4 Екипът EDD, одобрен за откриване на взривни вещества чрез метода на дистанционно проследяване на експлозиви по мирис, може да бъде използван само за проверка на товари, но за никоя от другите области, обхванати от **стандарт 2**.

12.9.2.5 EDD, използвано за проверка за взривни вещества, се обозначава с подходящи средства, което позволява кучето да бъде еднозначно разпознавано.

12.9.2.6 При изпълнение на задачи по откриване на експлозиви EDD винаги се придружава от водача, който е одобрен да работи с това EDD.

12.9.2.7 Одобреното за метода на свободно движение EDD има само един водач. Един водач може да бъде одобрен да води максимум две EDD.

12.9.2.8 EDD, одобрено за метода на дистанционно проследяване на експлозиви по мирис, се води от максимум двама водачи на EDD.

12.9.3 **Изисквания към обучението**

Общи изисквания към обучението

12.9.3.1 Обучението на екипа EDD включва теоретична и практическа част, както и обучение в процеса на работа.

12.9.3.2 Съдържанието на курсовете за обучение се определя или одобрява от компетентния орган.

12.9.3.3 Обучението се провежда от или от името на компетентния орган, като се използват инструктори с квалификация съгласно точка 11.5 от приложението към Регламент (ЕС) № 185/2010.

12.9.3.4 Кучетата, които трябва да бъдат обучени за откриване на експлозиви, се използват единствено за тази цел.

12.9.3.5 По време на обучението се използват учебни помагала, които представляват взривни вещества.

12.9.3.6 Предоставя се обучение на всички лица, които работят с учебните помагала, така че да се избегне замърсяване.

Първоначално обучение на екипите EDD

12.9.3.7 Екипите EDD преминават първоначално обучение, което се базира на критериите, предвидени в точка 12.9.3 от отделно решение на Комисията.

12.9.3.8 Първоначалното обучение на екипите EDD включва практическо обучение в целевата работна среда.

Периодично обучение на екипите EDD

12.9.3.9 EDD и водачът преминават периодично обучение както поотделно, така и заедно в екип.

12.9.3.10 Периодичното обучение поддържа придобитите умения съгласно изискванията за първоначалното обучение, както и уменията, получени в съответствие с развитието в областта на сигурността.

12.9.3.11 Периодичното обучение на екипите EDD се провежда поне веднъж на всеки 6 седмици. Минималната продължителност на периодичното обучение е поне 4 часа на всеки период от 6 седмици.

▼M3

12.9.3.12 Точка 11 не се прилага, когато EDD преминава обучение поне веднъж седмично за разпознаване на всички материали, изброени в притурка 12-Г към отделно решение на Комисията.

Документиране на обучението на екипите EDD

12.9.3.13 Документацията за първоначалното и за периодичното обучение се съхранява както за EDD, така и за неговия водач поне за периода на валидност на договора им и се предоставя на компетентния орган при поискване.

Оперативно обучение на екипите EDD

12.9.3.14 Когато EDD се използва за извършване на проверка, то преминава оперативно обучение, за да се осигури спазване на изискванията за ефективност, определени в притурка 12-Г към отделно решение на Комисията.

12.9.3.15 Оперативното обучение се провежда постоянно и на случаен принцип по време на периода на работа и с помощта на одобрени учебни помагала се оценява ефективността, с която EDD открива експлозиви.

12.9.4 **Процедура на одобрение**

12.9.4.1 Процедурата на одобрение гарантира, че са оценени следните умения:

а) способността на EDD да спази ефективността на откриване, определена в притурка 12-Г към отделно решение на Комисията;

б) способността на EDD да сигнализира в пасивна форма за наличието на взривни вещества;

в) способността на EDD и неговия/те водач/и да работят ефективно като екип; както и

г) способността на водача да води правилно EDD, да разбира и да реагира по подходящ начин на сигнала от него за наличие на взривно вещество.

12.9.4.2 Процедурата на одобрение имитира всяка от работните области, в които ще работи екипът EDD.

12.9.4.3 Екипът EDD преминава успешно обучение за всяка от областите, за които се иска одобрение.

12.9.4.4 Процедурите на одобрение се извършват в съответствие с притурки 12-Д и 12-Е към отделно решение на Комисията.

12.9.4.5 Валидността на всеки период на одобрение не може да е повече от 12 месеца.

12.9.5 **Контрол на качеството**

12.9.5.1 Екипът EDD подлежи на мерките за контрол на качеството, предвидени в притурка 12-Ж към отделно решение на Комисията.

12.9.6 **Методология на проверките**

Допълнителни подробни изисквания се съдържат в отделно решение на Комисията.

▼M8

12.11. СКЕНЕРИ ЗА ЦЕЛИТЕ НА СИГУРНОСТТА

12.11.1. **Общи принципи**

Скенерът за целите на сигурността представлява система за проверка на лица, която е в състояние да открива метални и неметални предмети, различаващи се от човешката кожа и носени върху тялото или в дрехи.

Скенерът за целите на сигурността с проверяващо лице може да се състои от система за откриване, която генерира изображение на тялото на проверяваното лице, което изображение трябва да се анализира от проверяващото лице, за да се установи, че проверяваното лице не носи върху тялото си метални и неметални предмети, различаващи се от човешката кожа. Когато проверяващото лице със скенера установи такъв предмет, неговото местоположение се съобщава на проверяващия за по-нататъшно претърсване. В този случай проверяващото лице трябва да се разглежда като неразделна част от системата за откриване.

▼M8

Скенерът за целите на сигурността с функция за автоматично откриване на заплахи може да се състои от система за откриване, която автоматично разпознава метални и неметални предмети, различаващи се от човешката кожа и носени върху тялото на проверяваното лице. Когато системата установи такъв предмет, неговото местоположение се посочва на проверяващия посредством символично изображение.

Скенерите за целите на сигурността, използвани за проверка на пътници, трябва да отговарят на следните изисквания:

а) скенери за целите на сигурността трябва да откриват и да подават алармен сигнал поне за специфицираните метални и неметални предмети, включително експлозиви, както поотделно, така и в комбинация;

б) откриването не трябва да зависи от положението и ориентацията на предметите;

в) системата трябва да има визуален индикатор, който да показва, че оборудването е в действие;

г) скенерите за целите на сигурността трябва да са поставени на подходящо място, за да се гарантира, че тяхната ефективност не се влияе от източници на смущения;

д) скенерите за целите на сигурността трябва да се проверяват всеки ден — дали функционират правилно;

е) скенерът за целите на сигурността трябва да бъде използван в съответствие с ръководството за експлоатация, предоставено от производителя.

Скенерите за целите на сигурността трябва да се въвеждат и използват за проверка на пътници в съответствие с Препоръка 1999/519/ЕО на Съвета от 12 юли 1999 г. за ограничаване на излагането на населението на електромагнитни полета (0 Hz до 300 GHz) ([1]) и Директива 2004/40/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно минималните изисквания за здраве и безопасност, свързани с експозицията на работниците на рискове, дължащи се на физически агенти (електромагнитни полета) (18-та специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) ([2]).

12.11.2. **Стандарти за скенери за целите на сигурността**

Изискванията за функционирането на скенерите за целите на сигурността са определени в притурка 12-К, което се класифицира като „CONFIDENTIEL UE“ и спрямо което се прилагат разпоредбите на Решение № 2001/844/ЕО, ЕОВС, Евратом.

След влизането в сила на настоящия регламент скенерите за целите на сигурността трябва да отговарят на стандарта, определен в притурка 12-К.

12.11.2.1. Всички скенери за целите на сигурността трябва да отговарят на стандарт 1.

Стандарт 1 е валиден до 1 януари 2022 г.

12.11.2.2. Стандарт 2 се прилага за скенерите за целите на сигурността, инсталирани от 1 януари 2019 г. нататък.

▼B

ПРИТУРКА 12-А

Подробни разпоредби за функционалните характеристики на WTMD се съдържат в отделно решение на Комисията.

([1]) ОВ L 199, 30.7.1999 г., стр. 59.
([2]) ОВ L 159, 30.4.2004 г., стр. 1.

▼B

ПРИТУРКА 12-Б

Подробни разпоредби за функционалните характеристики на EDS се съдържат в отделно решение на Комисията.

ПРИТУРКА 12-В

Подробни разпоредби за функционалните характеристики на оборудването за проверка на течности, аерозоли и гелове (ТАГ) се съдържат в отделно решение на Комисията.

▼M8

ПРИТУРКА 12-К

Подробни разпоредби за изискванията за функционирането на скенери за целите на сигурността се съдържат в отделно решение на Комисията.